

รายงานการวิจัย

การพัฒนาทักษะการเรียนรู้การสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา
สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตล้านนา

พระมหาวรสาละยะ วารสโย และคณะ

รายงานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันวิจัยญาณสังวร
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รายงานการวิจัย

การพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา
สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตล้านนา

DEVELOPING ONLINE TEACHING SKILLS FOR STUDENT'S ENGLISH
BRANCH FACULTY OF HUMANITIES MAHAMAKUT BUDDHIST
UNIVERSITY LANNA CAMPUS

พระมหาวราสะยะ วารสโย

อุเทน ลาพิงค์

ประดิษฐ์ คำมุงคุณ

พระมหาสหัสชัยญ์ รัตนสันติ

พระพิทักษ์ แฝงโกฏ

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันวิจัยญาณสังวร
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 2) เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา และ 3) เพื่อเสนอแนะการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) ทั้งวิจัยเชิงปริมาณและวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยการเลือกศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 100 รูป/คน ได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

ผลการวิจัยพบว่า

1) ปัญหาและอุปสรรคของทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย และเพศหญิง ตามลำดับ ในส่วนของช่วงอายุพบว่า มีอายุมากที่สุดอยู่ในช่วง อายุ 21 - 23 ปี ในส่วนของชั้นปีที่ศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ในส่วนของเกรดเฉลี่ยสะสมยังพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ 3.02 และในส่วนของสถานที่ใช้อินเตอร์เน็ต พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานที่ใช้อินเตอร์เน็ตมากที่สุดอยู่ที่บ้าน ความพึงพอใจด้านบทเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการออกแบบบทเรียน อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการใช้งานอยู่ในระดับมาก

2) การพัฒนาทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา 3 รูปแบบ คือ 1.รูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ โดยการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสม 2.รูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการพัฒนากลุ่มผู้เรียนและสมาชิก 3. รูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการจัดการกระบวนการเรียนการสอนของคณาจารย์ ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ควรมีการเพิ่มเนื้อหาการเรียนการสอนในรูปแบบของคลิปวิดีโอหรือในรูปแบบของพอร์ตแคช หลายช่องทางเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน และ เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงรูปแบบการเรียนการสอนในระบบออนไลน์อย่างทั่วถึง

คำสำคัญ : 1. การพัฒนาทักษะ 2. การเรียนการสอนระบบออนไลน์ 3. นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) study the students' satisfaction with online teaching and learning. English branch Faculty of Humanities Mahamakut Buddhist University Lanna Campus 2) study the effective and efficient online teaching and learning model. can be adapted to suit students English branch Faculty of Humanities Mahamakut Buddhist University Lanna Campus and 3) introduce the development of teaching skills through the online system It is a combination of both quantitative and qualitative research. The sample group used in the research by specific sampling method. By choosing to study only for undergraduate student's English branch Faculty of Humanities Mahamakut Buddhist University Lanna Campus, Year 2, 3 and 4, 1st semester of Academic Year 2020, 100 photographs/person, obtained by purposive sampling.

The results of the research showed that

1) The students' satisfaction with online teaching and learning English branch Faculty of Humanities Mahamakut Buddhist University Lanna Campus. The respondents found that most of the respondents were male and female, respectively. As for the age range, it was found that most of the respondents were in the age range of 21 - 23 years. that most of the respondents were 4th year students in the cumulative GPA, the respondents had a cumulative GPA of 3.02. It was found that most of the respondents had internet use at home the most. Lesson Satisfaction Moderate Lesson Design Moderate and in terms of use at a high level.

2) An effective and effective online teaching and learning model can be adapted to suit students English branch Faculty of Humanities Mahamakut Buddhist University Lanna Campus has 3 formats: 1. Online teaching and learning model. by developing appropriate teaching materials 2. Effective and effective online teaching style by developing groups of learners and members. 3. Effective and effective online teaching and learning model. by managing the teaching and learning process of the faculty Recommendations from research results Teaching content should be added in the form of video clips or in the form of cached ports. Multiple channels to

increase teaching efficiency so that students can access the teaching and learning model in the online system thoroughly.

Keywords: 1. Skill Development 2. Online Teaching System 3. English language Students.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความเมตตาจากพระครูสุนทรมหาเจดียนุรักษ์, ผศ.ดร. รองอธิการบดี วิทยาเขตล้านนา และพระเมธาวิเชียรสร,รศ.ดร. ที่ปรึกษาโครงการที่ได้ให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องมาโดยตลอด จนโครงการวิจัยเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ประจำ สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ทุกท่านที่ประสานงานเก็บแบบสอบถามและประสานการนัดสัมภาษณ์นักศึกษาให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ขอขอบคุณนักศึกษาทุกรูปและทุกท่านที่สละเวลาให้ข้อมูลการวิจัยอันเป็นประโยชน์ในครั้งนี้

สุดท้ายขอขอบคุณคณะทำงานวิจัยทุกท่านและผู้ประสานงานทุกท่านที่ให้การสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้ประสบความสำเร็จเสร็จสิ้นลุล่วงไปได้ด้วยดี

พระมหาวราสะยะ วารสโย และคณะ

หัวหน้าโครงการวิจัยและคณะ

9/ส.ค./2565

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ปัญหาวิจัย / โจทย์วิจัย	2
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.6 ประโยชน์ที่จะได้จากงานวิจัย	4
2 แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเรียนการสอน	5
2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์	9
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน	19
2.4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	36
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
2.6 สรุปกรอบแนวความคิด	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
3.3 การสร้างเครื่องมือวิจัย	49
3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	50
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	50
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ผลความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนผ่าน	54

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.2 รูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์	61
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	65
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	67
5.3 ข้อเสนอแนะ	68
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา	
ประวัตินักวิจัย	

สารบัญตาราง

	หน้า
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ตารางที่ 1 จำนวนค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาจำแนกตามเพศ	54
ตารางที่ 2 จำนวนค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาจำแนกตามอายุ	55
ตารางที่ 3 จำนวนค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามชั้นปี	55
ตารางที่ 4 แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามสถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต	56
ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนา ทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ด้านบทเรียน	56
ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนา ทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ด้านการออกแบบบทเรียน	58
ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนา ทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ด้านการใช้งาน	59
ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนา ทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ผลรวมทั้ง 3 ด้าน	60

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ มากมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านของเทคโนโลยีการสื่อสาร (Information Technology) เป็นจุดสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน เช่นระบบเศรษฐกิจได้มีการค้าแบบ E-Commerce การค้าที่มีการทำธุรกรรมผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (ปัญญา เปรมปรีดิ์, 2544) ระบบ E-Office หรือสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้กระบวนการหรือวิธีการในการบริหารงานรูปแบบใหม่ โดยการนำเอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เทคโนโลยีสารสนเทศเทคโนโลยีระบบเครือข่ายมาใช้ร่วมในสำนักงาน ทำให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว มุ่งเน้นการลดขั้นตอนและระยะเวลาในการบริหารงานในองค์กรในลักษณะที่ทำให้ประหยัดงบประมาณ (สยาม สมรรถจันทร์, 2556) ระบบการศึกษาก็ได้พัฒนาจากการเรียนแบบเดิมซึ่งผู้เรียนนั่งเรียนในห้องเรียนหรือสถานศึกษาพัฒนามาเป็นการเรียนแบบ E-Learning โดยผู้เรียนสามารถเรียนที่ไหนก็ได้ตามความพร้อมและความสามารถของตนเอง โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ที่มีการเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตก็สามารถศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังสามารถเลือกรูปแบบการเรียนที่เหมาะสมกับตัวผู้เรียนเองได้เป็นอย่างดีโดยไม่ต้องมีเวลามาจำกัดในการเรียนอีกต่อไป รวมไปถึงยังเป็นการลดต้นทุนในการเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการขยายการศึกษาของรัฐจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ที่ต้องการเปิดโอกาสให้คนไทยทุกคนมีโอกาสทางการเรียนรู้มากขึ้น สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ของประเทศไทยให้เหมาะสมกับการแข่งขันในการผลิตคน เพื่อออกไปต่อสู้บนเวทีโลกต่อไป นับจากการเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่าง ๆ ให้ประเทศไทยต้องมีการปฏิรูปต่าง ๆ เพื่อความอยู่รอดดังที่เห็นได้จากการที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการศึกษา โดยจัดให้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในหมวดที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตราที่ 63 รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องมีการส่งวิทยุโทรทัศน์วิทยุโทรคมนาคมและการสื่อสารในรูปแบบอื่น เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเร่งรัดและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาหนังสือ สื่ออื่น ๆ เทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของคนไทยมากขึ้น (วิทยากร เชียงกุล, 2542)

สำหรับการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา นับเป็นสาขาที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในด้านภาษาอังกฤษ เป็นบัณฑิตที่มีความรอบรู้มีทักษะและประสบการณ์การ ฝึกเรียนรู้

ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ สามารถปฏิบัติงาน ในสาขาอาชีพทางด้าน ภาษาอังกฤษในสถานการณืต่าง ๆ ได้

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID -19 ในทั่วโลกส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของผู้คนจำนวนมาก รวมทั้งประเทศไทยซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงเป็นอย่างมาก กระทบต่อการจัดการเรียนการศึกษาทุกระดับชั้น โดยทุกๆสถาบันการศึกษาต้องให้ความตระหนักถึงการป้องกันและยับยั้งการแพร่ระบาดของโรค COVID -19 จึงมีมาตรการทางสังคม เว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) และการปฏิบัติตนเองให้มีปลอดภัยมากขึ้น ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยต้องมีการปรับตัวเข้าสู่การเรียนในรูปแบบการเรียนออนไลน์ เพื่อให้ทันกับระบบการจัดการศึกษาภาคปกติของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จึงมีแนวทางให้จัดการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ขึ้นเพื่อสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติด้านความปลอดภัยของประเทศและเพื่อความสะดวกปลอดภัยของผู้เรียนและผู้ดำเนินการสอน

ดังนั้น จากข้อมูลการพัฒนาการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และสถานการณ์ในปัจจุบันผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา และนำไปพัฒนาปรับปรุงระบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อไป ซึ่งผู้วิจัยคาดหวังว่า การศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์สำหรับนักศึกษาโดยภาพรวม และการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์สืบต่อไป

1.2 ปัญหาวิจัย

1. ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มากน้อยเพียงใด และอย่างไร

2. รูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนามีแนวทางและรูปแบบอย่างไร

3. ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคของทักษะการเรียนรู้การสอนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
2. เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียนรู้การสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
3. เพื่อเสนอแนะการพัฒนาทักษะการเรียนรู้การสอนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 100 รูป/คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรที่ศึกษาวิจัยมีดังนี้

- 1) ตัวแปรต้น ดังนี้
 - 1) เพศ
 - 2) อายุ
 - 3) ชั้นปีที่ศึกษา
 - 4) เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของนักศึกษา
 - 5) สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต

2) ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้การสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา และแนวทางกับรูปแบบการเรียนรู้การสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่ การเรียนตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

4. ขอบเขตด้านสถานที่ ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

5. ขอบเขตด้านเวลา ได้แก่ ปีการศึกษา 2563 ภาคการศึกษาที่ 1

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ หมายถึง การพัฒนาทักษะการเรียนการสอน เนื้อหา บทเรียนต่างๆ ของสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาในระบบอินเทอร์เน็ตออนไลน์ จากสถานที่อื่น ๆ นอกมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

รูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

2. ทำให้ทราบถึงรูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

3. ทำให้สามารถนำผลการวิจัยมาใช้ประกอบในการปรับปรุงการเรียนการสอนเหมาะสมแก่นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาต่อไป

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ และพฤติกรรมการเรียน โดยมีการนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเรียนการสอน
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน
- 2.4 หลักสูตรศิลปศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 สรุปกรอบแนวความคิด

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเรียนการสอน

2.1.1 การพัฒนาทักษะการเรียนการสอน

การพัฒนา “การสอน” เป็นเรื่องที่มีประวัติความเป็นมายาวนานพร้อม ๆ กับการมีมนุษย์เกิดขึ้นในโลก ในยุคแรก ๆ การสอนเป็นไปในลักษณะการถ่ายทอดความรู้จึงใช้คำว่า การสอน (Teaching) ซึ่งเป็นการสั่งอธิบายชี้แจงหรือแสดงให้ดูการสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ทักษะ และเจตคติต่าง ๆ ต่อมาแนวคิดทางการสอนก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไปจากแนวคิดที่ให้ครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน

จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) นักการศึกษาคนสำคัญได้แนะนำแนวคิดใหม่ที่ว่า “การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการกระทำ” ดังนั้น ในการสอนจึงควรเน้นตัวผู้เรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการกระทำ (Learning by Doing) ในระยะต่อมาได้มีการวิจัยจำนวนมากได้แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนควรจะเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนควรมีบทบาทในการเรียนรู้มิใช่เป็นเพียงฝ่ายรับเท่านั้น การจัดการเรียนการสอนที่ดีโดยมีการวางแผนและการใช้หลักการทางการศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสม สามารถช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุผลสำเร็จได้แนวคิดในยุคนี้สะท้อนออกมาให้เห็นในคำศัพท์คำว่า “Instruction” ซึ่งหมายถึง การเรียนการสอน (ทีศนา แชมมณี, 2552) ส่วนการใช้คำว่า “รูปแบบการเรียนการสอน” จะหมายถึง การเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบตามปรัชญา ทฤษฎีหลักการหรือความเชื่อต่าง ๆ โดย

ประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีการสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามทฤษฎีหลักการหรือแนวคิดที่รูปแบบจะต้องได้รับการ ยอมรับหรือพิสูจน์ทดสอบถึงประสิทธิภาพของระบบนั้นๆ มาแล้ว ซึ่งคำว่า “รูปแบบการเรียนการสอน” กับ “รูปแบบการจัดการจัดการเรียนการสอน” มีความหมายเหมือนกัน เราจึงมักเห็นการใช้คำ 2 คำนี้ใช้สลับทดแทนกันบ่อยๆ (ทิตินา แคมมณี, 2552)

การออกแบบระบบการเรียนการสอน (Instructional System Design) มีชื่อเรียกหลากหลาย เช่น การออกแบบการเรียนการสอน (Instructional Design) การออกแบบและพัฒนาการสอน (Instructional Design and Development) เป็นต้น ไม่ว่าจะชื่อมีความหลากหลาย เพียงใด แต่ชื่อเหล่านั้นก็มากจากต้นตอเดียวกัน คือ มาจากแนวคิดในการใช้กระบวนการของวิธีระบบ (System Approach)

แนวคิดของวิธีระบบ ถือได้ว่าเป็นรากฐานของระบบการเรียนการสอนโดยเฉพาะความเชื่อที่ว่าระบบจะประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ทำงานสัมพันธ์กันและระบบสามารถปรับปรุง ปรับทิศทางของตนเองได้จากการตรวจสอบจากข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) วิธีระบบถูกนำมาใช้ในระบบการศึกษาและได้รับการพัฒนาปรับปรุงขึ้นเป็นลำดับ โดยได้มีผู้พัฒนารูปแบบการสอน (Model) ขึ้นหลากหลายรูปแบบ รูปแบบเหล่านี้เรียกชื่อว่า ระบบการออกแบบการเรียนการสอน (Instructional Design Systems) หรือเรียกสั้นลงไปอีกว่า การออกแบบการเรียนการสอน (Instructional Design) การออกแบบการเรียนการสอนจะประกอบด้วย องค์ประกอบที่เป็นขั้นตอนต่าง ๆ ที่อาศัยหลักการและทฤษฎีสนับสนุนจากองค์ความรู้และการวิจัยทางการศึกษาจนถึงปัจจุบัน นักการศึกษาได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน (Instructional Model) ขึ้นมากกว่า 50 รูปแบบ รูปแบบเหล่านี้ได้รับการตรวจสอบ ทดสอบและการปรับปรุงมาแล้ว ก่อนที่จะเป็นรูปแบบที่สมบูรณ์ที่เชื่อได้ว่าถ้านำไปใช้แล้วจะทำให้ประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการสอนอย่างสูงสุด

ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน Saylor, Alexander และ Lewis (1981) กล่าวว่า รูปแบบการสอน (Teaching Model) หมายถึง แบบหรือแผน (Pattern) ของการสอนที่มีการจัดกระทำพฤติกรรมขึ้นจำนวนหนึ่ง ซึ่งมีความ แตกต่างกันเพื่อจุดมุ่งหมายหรือจุดเน้นเฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง Joyce และ Weil (2004) ได้ให้ความหมายว่า รูปแบบการสอน (Instructional Model) หมายถึง แบบหรือแผนของการสอนแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดกระทำ เพื่อให้เกิดผลแก่ผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของการสอนนั้นเป็นแนวทางหรือชุดของยุทธศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานของวิธีสอนของครูจึงอาจกล่าวได้ว่า รูปแบบการสอนหมายถึงแผนเชิงปฏิบัติของแนวคิดทางทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะใช้ใน

การจัดกระทำเพื่อให้ผู้เรียนความสามารถในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

ทิตนา แชมมณี (2552) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน คือ สภาพ ลักษณะของการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็น ระเบียบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎีหลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยประกอบด้วย กระบวนการ หรือ ขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพ การเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามทฤษฎีหลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือ รูปแบบจะต้องได้รับการ พิสูจน์ ทดสอบ หรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุ วัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้น ๆ

ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้อะและวิชาชีพครูคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือ รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง แบบแผนการ ดำเนินการ จัดการเรียนรู้ที่ได้รับการจัดเป็นระบบอย่างสัมพันธ์และสอดคล้องกับทฤษฎี/หลักการ การเรียนรู้หรือ การสอนที่รูปแบบนั้นยึดถือโดยผ่านกระบวนการวิจัยและได้รับการพิสูจน์และทดสอบว่ามี ประสิทธิภาพ ซึ่งรูปแบบการสอนจะแสดงขั้นตอนที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้และผู้สอนต้องดำเนินการตาม ขั้นตอนในรูปแบบดังกล่าวเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบนั้น ๆ

ชนาธิป พรกุล (2554) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการสอน หมายถึง แบบแผนการดำเนินการ สอนที่จัดเป็นระบบ มีความสอดคล้องกับทฤษฎีหรือหลักการเรียนรู้ได้มีการพิสูจน์หรือ ทดสอบแล้วว่า มีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้ผู้เรียนรู้เกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบ

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของรูปแบบการสอนที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า รูปแบบการสอน หมายถึง การเรียนการสอน หรือการจัดการเรียนรู้ที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบ ตามปรัชญาทฤษฎีหลักการ หรือ แนวคิดต่างความเชื่อต่าง ๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญในการเรียน การสอน วิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ รูปแบบจะต้องได้รับการยอมรับหรือพิสูจน์ทดสอบถึง ประสิทธิภาพ ของรูปแบบนั้น ๆ มาแล้ว

2.1.2 การจัดกลุ่มรูปแบบการเรียนการสอน

Stylor, Alexander และ Lewis (1981) ได้จัดกลุ่มรูปแบบการสอนไว้ 5 กลุ่ม กล่าวคือ

1. รูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับหลักสูตรที่เน้นเนื้อหา (Subject Matter Discipline) เช่น การใช้การบรรยาย การอภิปรายซักถาม เป็นต้น
2. รูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับหลักสูตรที่เน้นสมรรถภาพ (Specific Competencies/ Technology) เช่น การทำแบบฝึกหัด การฝึกฝน เป็นต้น

3. รูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับหลักสูตรที่เน้นคุณลักษณะ (Human Traits Process) เช่น การค้นคว้าเป็นกลุ่ม การเรียนแบบสืบสวนสอบสวน เป็นต้น

4. รูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับหลักสูตรที่เน้นกิจกรรมและปัญหาสังคม (Social Function/Activities)

5. รูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับหลักสูตรที่เน้นความต้องการและความสนใจของผู้เรียน (Interests and Needs/Activities) เช่น การเรียนแบบเอกเทศ หรือการเรียนด้วยตนเอง การศึกษาค้นคว้าอิสระ เป็นต้น

2.1.3 การพัฒนาทักษะการเรียนรู้การสอนในศตวรรษที่ 21

เด็กและเยาวชนใน ศตวรรษนี้ นอกจากต้องมีความรู้และทักษะด้านวิชาการแล้ว ต้องรู้จัก และมีทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็น คือ 3Rs x 7Cs (วิจารณ์ พานิช, 2555; สรวงมณฑ์ สิทธิสมาน, 2555; (สุพจน์ อนุตรพงศ์, 2556; จอห์นสัน คริสโตเฟอร์, 2551) ดังนี้

1. ทักษะการอ่าน (Reading Skills) เป็นความสามารถในการแปลความ ตีความจากข้อมูล หรือประเด็นที่มีความซับซ้อนมากขึ้น

2. ทักษะการเขียน (Writing Skills) เป็นความสามารถในการเขียนเพื่อสื่อสาร ได้อย่างเป็นทางการ ภาษาที่ใช้สอดคล้องกับวัฒนธรรม และมีความหมายตรงประเด็นที่ต้องการ สื่อสาร

3. ทักษะคณิตศาสตร์ (Arithmetic Skills) เป็นความสามารถในการใช้ หลักการทางคณิตศาสตร์เพื่อการวิเคราะห์ แปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์นำเสนอ เป็นรายงาน

4. ทักษะความคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ไขปัญหา (Critical Thinking and Problem solving Skills) เป็นความสามารถในการคิด วิเคราะห์ ประเมินอย่างเป็นระบบเพื่อ ตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุมีผลและมีประสิทธิภาพ

5. ทักษะการสื่อสาร (Communications, Information, and Media literacy) เป็นความสามารถในการใช้ภาษาด้านทักษะการพูด การเขียน การฟังหรือท่าทางใน การถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลได้อย่างหลากหลายและมีประสิทธิภาพ

6. ทักษะความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creative and Innovation) เป็นความสามารถในการคิดสิ่งใหม่ ยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อพัฒนา สร้างสรรค์ นวัตกรรมแก่องค์กร

7. ทักษะการร่วมมือ (Collaboration, Teamwork, and Leadership) เป็น ความสามารถในการนำเสนอ มีความรับผิดชอบเพื่อให้เกิดประโยชน์และงานบรรลุตามเป้าหมาย ร่วมกับทีมงานอย่างมีประสิทธิภาพ

8. ทักษะทางสังคมและเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม (Self and Cross-cultural Skills) เป็น ความสามารถในการทำงานร่วมกับทีมงานที่มีความต่างด้านค่านิยมและความเชื่อได้ อย่างมี

ปฏิสัมพันธ์ที่ดีเกิดประสิทธิภาพในการทำงาน

9. ทักษะชีวิตและการทำงาน (Life and Career Skills) คือ เป็น ความสามารถในการทำงาน โดยมีการยืดหยุ่นและปรับตัว (Flexibility and Adaptability) มีความคิดริเริ่มและการชี้นำตนเอง (Initiative and Self-direction)

10. ทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills) เป็นความสามารถในการเลือกรับรู้ เลือกใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูลข่าวสารจากสื่อในยุคดิจิทัลที่มีความหลากหลาย จากหลายช่องทางได้อย่างเหมาะสมตามความสนใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นการพัฒนาทักษะการเรียนรู้การสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน คือ การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นพัฒนาทักษะของผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้ เช่น ทักษะการสื่อสาร และทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills) เป็นความสามารถในการเลือกรับรู้ เลือกใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูลข่าวสารจากสื่อในยุคดิจิทัลที่มีความหลากหลาย จากหลายช่องทางได้อย่างเหมาะสม

2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

การศึกษาทางไกล (Distance Education) เป็นการศึกษาที่ผู้เรียนและผู้สอนอยู่ห่างไกลกัน จะเรียนโดยวิธีใดก็ได้ส่วนใหญ่เป็นการใช้สื่อผสมซึ่งมีวิวัฒนาการมาตามลำดับ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์เทปเสียงรายการวิทยุกระจายเสียงรายการวิทยุโทรทัศน์การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม วีดิโอ ซีดีรอม จนกระทั่งถึงการเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

ในการศึกษาแนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ในที่นี้จะกล่าวถึงความเป็นมาความหมายองค์ประกอบ รวมทั้งข้อดีและข้อจำกัดของการศึกษาทางไกลผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

2.2.1 ความเป็นมาของการศึกษาทางไกลผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

การนำเอา E-Learning มาใช้ในการเรียนการสอนทางไกลนั้นได้มีวิวัฒนาการมาเรื่อย ๆ ตามความก้าวหน้าและวิวัฒนาการของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งไม่สามารถแบ่งได้ชัดเจน เนื่องจากยังคงมีความคาบเกี่ยวระหว่างเวลา สื่อที่มีประสิทธิภาพจะยังคงใช้ได้เรื่อยๆ ในขณะที่ยังไม่ได้รับความนิยมนจะถูกใช้น้อยลง ในขณะเดียวกันก็มีพัฒนาการทางเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนแบบ E-Learning เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อย่างไรก็ตามได้มีความพยายามที่จะจัดกลุ่มตามลำดับ ดังนี้คือ

1) คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer assisted Instruction) เป็นยุคที่อยู่ในช่วงเริ่มใช้คอมพิวเตอร์ในวงการศึกษาจนถึง ค.ศ. 1990 คอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะเป็นลักษณะของการสอน

บทเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ในลักษณะออฟไลน์ (Off Line) ส่วนใหญ่เน้นในเรื่องการจัดการความรู้ และการฝึกอบรม โดยมีการสร้างบทเรียนเพื่อใช้ในการฝึกอบรม อาจมีการใช้ CD-ROM ในการบันทึกข้อมูล หรือเก็บไว้ในหน่วยความจำของเครื่อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเอง ทั้งนี้อาจออกแบบให้มีการทำแบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบพร้อมเฉลยเพื่อทดสอบความรู้ในระยะแรก การประเมินผลส่วนใหญ่ยังเป็นแบบง่าย ๆ ตรงไปตรงมาคำถามยังมีจำนวนน้อยเนื่องจากข้อจำกัดของหน่วยความจำ ทำให้คำถามหรือตัวเลือกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้หลากหลายถ้าผู้เรียนทำแบบทดสอบซ้ำ ๆ อาจจำคำถามและคำตอบได้ทำให้สามารถทำ แบบฝึกหัดได้ถูกต้อง

2) มัลติมีเดีย (Multimedia) เป็นยุค ที่อยู่ในช่วง ค.ศ. 1990-1993 เป็นยุคที่เริ่มมีการใช้ โปแกรมวินโดวส์ 3.1 เมื่อเครื่องคอมพิวเตอร์ถูกพัฒนาให้มีความสามารถสูงขึ้นสามารถนำเสนอได้ทั้ง ภาพและเสียง มีการประมวลผลเร็วขึ้น ราคาถูกลง เกิดการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนลงบนแผ่น CD-ROM ให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองคล้ายกับ ทีวีดีโอเทป แต่ที่ดีกว่า คือสามารถควบคุม การเรียนได้ดีกว่าว่าจะเริ่มจากตรงไหนไม่ต้องกรอเทปกลับ มีภาพนิ่ง เสียง ภาพเคลื่อนไหว อาจมี แบบทดสอบความเข้าใจด้วยก็ได้เช่นเดียวกับ CAI แต่มีประสิทธิภาพสูงกว่าทั้งหน่วยความจำ และ ความเร็ว ทำให้สามารถพัฒนาแบบทดสอบได้หลากหลายมีคลังแบบทดสอบ ทำให้ผู้เรียนสามารถ เรียนรู้ได้มากขึ้นโดยไม่ต้องใช้ความจำเพียงอย่างเดียวต้องมีความเข้าใจจึงจะทำ แบบทดสอบได้

3) การเรียนการสอนบนเว็บ (Web based Learning) เป็นยุคที่อยู่ในช่วง ค.ศ. 1994-1999 เป็นยุค ที่เทคโนโลยีเว็บไซต์เริ่มเข้ามาเป็นบริการหนึ่งในอินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้เรียน สามารถ เข้ามาศึกษาได้ตามความสะดวกเริ่มมีเทคโนโลยีมัลติมีเดียบนเว็บ ที่ยังมีความสามารถในการ ส่งข้อมูล ซ้ำอยู่เป็นการเรียนทางไกลผ่านทาง web อาจจะมีอยู่ในรูปของอินเทอร์เน็ต อินทราเน็ตและ เอ็กซ์ทราเน็ต ก็ได้เมื่อระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ถูกพัฒนาให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น ราคาถูกลง มีการ ติดตั้งระบบเครือข่ายมากขึ้น CD-ROM ที่เป็น computer based ติดตั้งเครื่องทำหน้าที่เป็น Server เพื่อให้ลูกข่ายแต่ละคนสามารถเรียกดูได้ตามความต้องการ (การเรียนแบบนี้เรียกว่าเป็นแบบ Asynchronous Learning คือ ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องรอครูผู้สอน อยากรเรียนเมื่อไรก็ได้โดยผ่าน เครือข่ายคอมพิวเตอร์)

4) การเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning) ในช่วงค.ศ. 2000-2005 เป็นยุคที่เทคโนโลยีมีความก้าวหน้าในการรับส่งข้อมูลมัลติมีเดียใช้ประโยชน์ในการฝึกอบรม และการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ค่าใช้จ่ายในการสื่อสารมีราคาถูกลง ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและการเรียนรู้เป็นการก้าวสู่ยุค ของ E-Learning ซึ่งมีลักษณะเป็นการเรียนทางไกลเป็น ออนไลน์และสามารถใช้สื่อการสอนในรูปคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต 8 เอ็กซ์ทราเน็ต ทั้งดาวเทียม ซีดีรอม หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ เมื่อ Internet ได้รับการพัฒนาดีขึ้นเรื่อย ๆ มีการนำ web ไปใช้บน Internet ทำให้บุคคลที่ได้รับอนุญาต (เช่นในการลงทะเบียนต้องมี Password)

สามารถเข้าไปเรียนรู้ได้ โดยอาศัย Internet ความเร็วสูง ตั้งแต่ ค.ศ.2006 เป็นต้น ไปคาดว่าจะมีการบูรณาการกันระหว่างสื่อต่าง ๆ มากขึ้น ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองทั้งในระบบ online และ offline สื่อสิ่งพิมพ์มัลติมีเดีย สามารถ download ได้ตามความต้องการ มีปฏิสัมพันธ์มากขึ้นระหว่างผู้เรียนกับบทเรียน ผู้เรียนด้วยกันและระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน มีความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานและสถาบันต่าง ๆ ทั่วโลกเป็นเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้แหล่งทรัพยากรรวมทั้งมีการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรร่วมกัน จากห้องเรียนในระยะไกลมากขึ้น

โดยสรุปแล้วจะเห็นได้ว่า การศึกษาทางไกล (Distance Learning) นั้น เป็นกรอบแนวคิดที่ครอบคลุมพัฒนาการของการเรียนการสอนทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ทุกรูปแบบไม่ว่าจะเป็น CAI, Multi-media, Web-based Learning, e-Learning กล่าวคือในการศึกษาทางไกลซึ่งผู้เรียนและผู้สอนอยู่ห่างไกลกัน เมื่อมีการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีเกิดขึ้นก็จะมีผลกระทบต่อใช้สื่อ ทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัยเหล่านั้น เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถเรียนได้ด้วยตนเองได้ดียิ่งขึ้นตามวิวัฒนาการของระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนั้นจึงควรพัฒนาการเรียนการสอนในระบบทางไกลให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นตามพัฒนาการของการเรียนการสอนผ่านระบบ อิเล็กทรอนิกส์

2.2.2 ความหมายของการศึกษาทางไกลผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

E-Learning มาจากคำ ว่า Electronics Learning มีคำ แปลต่างๆกัน เช่น การเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้แบบออนไลน์การเรียนรู้ทางคอมพิวเตอร์การเรียนรู้ผ่านเครือข่ายสารสนเทศ การเรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ฯลฯ เป็นต้น สำหรับ

E-Learning ยังไม่มีการกำหนดความหมายที่แน่นอน มีความหมายแตกต่างกันไปตามรูปแบบการใช้งาน ประสบการณ์ของแต่ละบุคคลและหน่วยงาน ตัวอย่างเช่น โครงการการเรียนรู้แบบออนไลน์แห่ง สวทช. ได้ให้ความหมายการเรียนรู้แบบออนไลน์ หรือ e-Learning การศึกษา เรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต (Internet) หรืออินทราเน็ต (Intranet) ว่าเป็นการเรียนรู้ ด้วยตนเองผู้เรียนจะได้เรียนตามความสามารถและความสนใจของตน โดยเนื้อหาของบทเรียนซึ่ง ประกอบด้วยข้อความ รูปภาพ เสียงวีดีโอและมัลติมีเดียอื่น ๆ จะถูกส่งไปยังผู้เรียนผ่าน Web Browser โดยผู้เรียน ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนทุกคนสามารถติดต่อปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันได้ เช่นเดียวกับการเรียนในชั้นเรียนปกติโดยอาศัยเครื่องมือการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย (e-mail, web-board, chat) จึงเป็นการเรียนสำหรับทุกคน ทุกที่และทุกเวลา (Learn for all: anyone, anywhere and anytime)

อาณัติ รัตนธิรกุล (2553:15) ได้ให้ความหมายของ การเรียนแบบออนไลน์คือ การเรียนการสอนผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ไม่ว่าจะเป็นวิทยุกระจายเสียง (Radio Broadcast) โทรทัศน์ (Television) ซีดีรอม/ดีวีดีรอม(CD-ROM/DVD-ROM) เครือข่ายอินทราเน็ต(Intranet) เครือข่าย

เอ็กซ์ทราเน็ต (Extranet) เครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet) ดาวเทียม (Satellite Broadcast) โทรศัพท์มือถือ (Mobile Phone) เครื่องพีดีเอ (PDA) หรืออุปกรณ์ไร้สายต่าง ๆ โดยที่ผู้เรียนสามารถเข้าเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองได้ตามอัธยาศัยได้ทุกที่ทุกเวลา ผ่านทางเว็บไซต์ในรูปแบบมัลติมีเดียไม่ว่าจะเป็นข้อความเสียง ภาพเคลื่อนไหว และวิดีโอ อีกทั้งผู้ใช้งานสามารถทำการโต้ตอบได้เสมือนการนั่งเรียนในห้องเรียนปกติ นับเป็นการลดช่องว่างทางการศึกษาอย่างแท้จริงทำให้ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้เท่าเทียมกัน 24 ชั่วโมง

อมรเทพ เทพวิจิต (2552:1) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบออนไลน์ คือ เป็นการจัดการเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยใช้ร่วมกับเนื้อหาที่เป็นสื่อประสม ร่วมกับระบบจัดการเรียนการสอน (LMS) ซึ่งผู้เรียนและผู้สอนใช้เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารกันโดยมีส่วนร่วมประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ส่วนจัดการระบบส่วนของเนื้อหาหรือการจัดการเรียน เครื่องมือช่วยจัดการเรียน การปฏิสัมพันธ์และกระบวนการในการเรียน ทำให้ไม่มีขีดจำกัดทางการเรียนในระยะทาง เวลา และสถานที่ทำให้ตอบสนองต่อความสนใจและความสามารถของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

ไพโรจน์ ตรี ฌรนากุล, ไพบุลย์ เกียรติโกมลและเสกสรรค์ แยมพิณิจ (2546:11) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบออนไลน์ คือ การดำเนินการศึกษาหรือการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ หรือดิจิทัล ทั้งทางด้านจัดการเรียนการสอน การบริการทางการศึกษาและการบริหารการจัดการศึกษา เพื่อสนองความต้องการการศึกษาที่ไร้พรมแดน ไร้เงื่อนไขของเวลา และสถานที่เป็นการจัดให้การศึกษาสนองต่อความต้องการของบุคคล รวมทั้งการศึกษาโดยผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ จะเป็นการศึกษาสถานที่ในห้องเรียน ที่บ้าน หรือที่ไหนๆก็ได้โดยใช้คอมพิวเตอร์แบบ Stand Alone หรือ Network, Intranet หรือ Internet ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ถนอมพร เลหาจรัสแสง (2545:1) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบออนไลน์ หมายถึง การเรียนในลักษณะใดก็ได้ซึ่งใช้การถ่ายทอดเนื้อหาผ่านทางอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ไม่ว่าจะเป็นคอมพิวเตอร์เครือข่ายอินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต เอ็กซ์ทราเน็ต หรือทางสัญญาณโทรศัพท์หรือสัญญาณ ดาวเทียม (Satellite) ก็ได้ซึ่งเนื้อหาสารสนเทศอาจอยู่ในรูปแบบการเรียนที่เราคุ้นเคยกันมาพอสมควร เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction) การสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction) การเรียนออนไลน์ (On-line Learning) การเรียนทางไกลผ่านดาวเทียม หรืออาจอยู่ในลักษณะที่ยังไม่ ค่อยเป็นที่แพร่หลายมากนัก เช่น การเรียนจากวิดีโอทัศน์ตามอัธยาศัย (Video on-Demand) เป็นต้น อย่างไรก็ตามในปัจจุบันคนส่วนใหญ่เมื่อกล่าวถึง การเรียนแบบออนไลน์ (E-Learning) จะหมายถึง การเรียนเนื้อหาหรือสารสนเทศซึ่งออกแบบมาสำหรับการสอนหรือการอบรม ซึ่งใช้เทคโนโลยีของเว็บ (Web Technology) ในการถ่ายทอดเนื้อหาและเทคโนโลยีระบบการจัดการคอร์ส (Course Management System) ในการบริหารจัดการงานสอนด้านต่าง ๆ โดยผู้เรียนที่เรียนจากการเรียนแบบออนไลน์ (E-Learning) สามารถนำเสนอโดยอาศัยเทคโนโลยีมัลติมีเดีย

(Multimedia Technology) และ เทคโนโลยีเชิงโต้ตอบ(Interactive Technology)

บุปผชาติ ทัททิกรณ์ (2544) ได้รวบรวมความหมายของ e-Learning ไว้ในบทความจากเอกสารประกอบการจัดสัมมนาวิชาการ “มหกรรมอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในโรงเรียน (School net Days)” ครั้งที่ 1 ในบทความชื่อ “E-Learning : เพื่อการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง” จัดพิมพ์ในวารสาร CIO Newsletter ปีที่ 3 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนมีนาคม 2544” ไว้ดังนี้คือ E-Learning เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงวิธีเรียนที่เป็นอยู่เดิมเป็นการเรียนที่ใช้เทคโนโลยีที่ก้าวหน้า เช่น อินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต ดาวเทียม วิดีโอเทป แผ่น ซีดี ฯลฯ

Kurtus (2000) กล่าวว่า E-Learning เป็นรูปแบบของเนื้อหาสาระที่สร้างเป็นบทเรียนสำเร็จรูปที่อาจใช้ซีดีรอมเป็นสื่อกลางในการส่งผ่านหรือใช้การส่งผ่านเครือข่ายภายในหรือเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ e-Learning อาจอยู่ในรูปแบบของ

- คอมพิวเตอร์ช่วยการฝึกอบรม (Computer-Based Training: CBT)
- การใช้เว็บเพื่อการฝึกอบรม (Web-Based Training: WBT)
- การใช้ในการเรียนการสอนทางไกล (Distance Learning: DL)

Campbell (1999) กล่าวว่า e-Learning เป็นการใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็ตเพื่อสร้างการศึกษาที่มีปฏิสัมพันธ์และการศึกษาที่มีคุณภาพสูงที่ผู้คนทั่วโลกมีความสะดวกและสามารถ เข้าถึงได้ไม่จำเป็นต้องจัดการศึกษาที่ต้องกำหนดเวลาและสถานที่ เปิดประตูของการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับประชากรอย่างไรก็ตาม จากการศึกษาจำกัดความของ E-Learning แบบต่าง ๆ จะเห็นได้ว่า E-Learning ที่มีประสิทธิภาพควรมีความหมายดังต่อไปนี้ คือ

E-Learning เป็นการศึกษาที่นำเทคโนโลยีด้านอิเล็กทรอนิกส์หรือดิจิทัลและ เทคโนโลยีการสื่อสารเข้ามาใช้ในการเรียนการสอน ช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และสามารถจัดการศึกษาได้หลากหลายรูปแบบ ทั้งในด้านการศึกษาในระบบนอกระบบ 10 และการศึกษาตามอัธยาศัย ทำให้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา ทุกอย่างตามความต้องการและความสามารถของตนเอง (Anyone, Anywhere, Anytime, Anything)

เทคโนโลยีที่มีลักษณะและรูปแบบหลากหลายเป็นไปตามความพร้อมและความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เช่น อินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต ดาวเทียม วิดีโอ ซีดีรอม ดีวีดี โทรศัพท์มือถือ ซึ่งอยู่ในรูปของสื่อมัลติมีเดีย ฯลฯ

การเรียนในระบบเน้นให้ผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลางในการศึกษา โดยมีเครื่องมือที่ช่วยในการติดต่อสื่อสารให้สามารถมีปฏิสัมพันธ์ เพื่อซักถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน หรือกับ ผู้สอนหรือผู้เชี่ยวชาญในระบบ

ส่วนสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (2545:1) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบออนไลน์คือการเรียนการสอนทุกชนิดที่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ เป็นสื่อในการเชื่อม

ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนหรืออาจเรียกได้ว่ากระบวนการเรียนการสอนผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์หรือเครื่องที่ใช้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เครื่องวิดีโอ ระบบดาวเทียม ระบบอินเทอร์เน็ต แต่ในปัจจุบันการใช้ E-learning เป็นระบบการศึกษาที่ใช้ Internet Technology เป็นหลัก เพื่อเชื่อมต่อไปยังแหล่งข้อมูลเสริมต่าง ๆ ได้

จากความหมายและคำจำกัดความต่าง ๆ ข้างต้นสามารถสรุปได้ดังนี้ การเรียนแบบออนไลน์มีลักษณะการเรียนการสอนผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ได้ เพื่อเป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้สอนที่อยู่ห่างไกลกัน ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา รวมถึงการตอบสนองความสนใจและความสามารถของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

2.2.3 องค์ประกอบของการศึกษาทางไกลผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

เทคโนโลยี e-Learning เป็นการเรียนการสอนซึ่งพัฒนามาพร้อมกับเทคโนโลยี ดังนั้นสถาบันการศึกษาจะต้องมีความพร้อมทั้งด้านเทคโนโลยีอุปกรณ์ทั้งฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ เนื้อหาบทเรียน แหล่งข้อมูลแหล่งค้นคว้าทางวิชาการการบริหารจัดการรวมทั้งบุคลากรเพื่อให้ผู้เรียนและผู้ให้บริการได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

1) เทคโนโลยี

1.1) โครงสร้างพื้นฐานคือระบบคอมพิวเตอร์แม่ข่ายที่ทำหน้าที่ในการเก็บบทเรียนทำหน้าที่บริหารจัดการการเข้ามาเรียน และรวมไปถึงลูกข่ายที่ให้ผู้เรียนใช้ความเร็วในการเชื่อมต่อการรักษาความปลอดภัยให้พ้นจาก Hacker รวมถึงไวรัสคอมพิวเตอร์

1.2) เทคโนโลยีระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตซึ่งได้แก่ Internet, e-mail, search engine, File Transfer Protocol (FTP)

1.3) เทคโนโลยีในการทำ Web page ซึ่งมีโปรแกรมต่าง ๆ เช่น Microsoft Front Page, Macromedia Dreamweaver เทคโนโลยีในการสร้างกระดานถาม - ตอบอิเล็กทรอนิกส์ (Conference tools) เทคโนโลยีมัลติมีเดีย เครื่องมือสร้างแบบจำลองและรูปแบบการเรียนการสอนแบบ มีปฏิสัมพันธ์ เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ ฯลฯ

1.4) เทคโนโลยีที่จำเป็นสำหรับสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (สำหรับผู้เรียน) (1) เครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งมีความจุหน่วยความจำสูงพร้อมสายโทรศัพท์ (2) โมเด็ม ซึ่งเป็นตัวเชื่อมโยงและแปลงสัญญาณภาพและเสียงระหว่างคอมพิวเตอร์และเครือข่าย (3) โปรแกรมแอปพลิเคชัน อินเทอร์เน็ต (4) ลำโพงไมโครโฟน การ์ดเสียงและการ์ดภาพไว้สำหรับฟังเสียง (Sound) และดูภาพ (Graphic) นอกเหนือจากตัวหนังสือ (Text) (5) กล้องวิดีโอส่งภาพ (Video Camera) ซึ่งส่งและรับภาพทางคอมพิวเตอร์ หากต้องการเห็นหน้า (Face-to Face) ซึ่งกันและกัน

1.5) การเข้าสู่สื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ในขั้นพื้นฐานผู้เรียนจะต้องรู้จักระบบปฏิบัติการวินโดวส์ (Windows) และการใช้โปรแกรมที่ใช้ในการดูเอกสารบนเครือข่าย

อินเทอร์เน็ตหรือที่เรียกกันว่า บราวเซอร์ (Browser) ในการใช้อินเทอร์เน็ตที่เชื่อมโยงคอมพิวเตอร์ของผู้เรียนเข้ากับคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการเครือข่าย (File Server) และเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการเว็บ (Web Browser) ซึ่งอาจเป็นบริการเชื่อมโยงผ่านทางระบบการสื่อสารและอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าทั้งระยะใกล้หรือไกล การเข้าไปสู่สื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ต้องเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์กับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แล้วจึงจะสามารถเข้าไปใช้ข้อมูลในเว็บไซต์ของห้องสมุดหรือสถาบันนั้น ๆ ได้โดยใช้บราวเซอร์ของอินเทอร์เน็ตเอ็กซ์พลอร์เรอร์ (Internet Explorer) หรือเนสเคป (Netscape) ก็ได้

2) ซอฟต์แวร์สำหรับการสร้างบทเรียน

เป็นซอฟต์แวร์ที่ใช้สำหรับช่วยสร้างเนื้อหาเรื่องที่น่าสนใจ สวยงาม สามารถใส่เสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวได้เช่น Flash, Macromedia Captivate ... etc.

3) ซอฟต์แวร์สำหรับการบริหารการจัดการ

เป็นซอฟต์แวร์ที่ดูแลประวัติผู้เรียน การอนุญาตให้เข้าเรียน เก็บประวัติ ผู้เรียนว่าเข้ามาเรียนเมื่อใดกี่ครั้ง เข้ามาเรียนแต่ละครั้งใช้เวลาเท่าไร มีการทำแบบทดสอบกี่ครั้งได้ คะแนนเท่าใด มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนและผู้สอนอย่างไรทำให้สามารถประเมินความรู้ความสามารถของผู้เข้ามาเรียนได้ในระดับหนึ่ง

4) เนื้อหาบทเรียน (Content)

จะต้องมีกลุ่มทำงานที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเนื้อหาบทเรียนใส่ลงในระบบนี้ ได้แก่ ฝ่ายวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาควบคุมดูแลเนื้อหา ฝ่ายศิลป์ ควบคุมแต่งสร้างงานให้สวยงามส่งให้กับฝ่ายเทคนิค ที่รู้ว่าควรใช้ซอฟต์แวร์ใด จึงจะสื่อตรงกับผู้เรียนได้ตามวัตถุประสงค์

5) แหล่งข้อมูลแหล่งค้นคว้าทางวิชาการ

การให้บริการห้องสมุดสื่ออัตโนมัติ ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (e-Library) การเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ต่าง ๆ

6) การบริหารจัดการ

1) ทุน ส่วนทางการศึกษาได้แก่ผู้บริหาร คณาจารย์ นักเทคโนโลยี การศึกษานักออกแบบ นักบริการการศึกษา ฝ่ายสนับสนุน จะต้องมีการเตรียมการ ดังนี้

- มีการบริหารจัดการที่ดี
- การประชาสัมพันธ์
- การยอมรับแนววิธีการศึกษาใหม่
- การพัฒนาบุคลากรสาย e-Learning

2) มีกระบวนการพัฒนาระบบที่เป็นขั้นตอน (Methodology)

- เพื่อสร้างรูปแบบ (Template) ของระบบการศึกษาแบบ e-Learning

- แนวทางการพัฒนาที่ป้องกันความเสี่ยง
- การพัฒนาระบบให้มีราคาสมเหตุสมผลวางแผนทั้งระยะยาวระยะกลางและระยะสั้น
- ทันเหตุการณ์
- มีคุณภาพ

3) การจัดการคุณภาพทั้งองค์กรรีเอ็นจิเนียริงและการพัฒนาคุณภาพ อย่างต่อเนื่อง

4) การประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่คุ้มค่าทั้ง โครงสร้างเครือข่าย พื้นฐาน ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ความมั่นคงทางเทคนิค ความเป็นส่วนตัว (Privacy) และการให้บริการ เข้าถึงแหล่งความรู้ที่ง่ายสะดวกด้วยเทคโนโลยี มีเดีย/เว็บ

สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับการศึกษากาไกลผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบไปด้วยเทคโนโลยี ซอฟต์แวร์สำหรับการสร้างบทเรียน ซอฟต์แวร์สำหรับการบริหารจัดการจัดการเนื้อหาบทเรียน (Content) แหล่งข้อมูลแหล่งค้นคว้าทางวิชาการ และการบริหารจัดการที่ดี และมีประสิทธิภาพ

2.2.4 ข้อดีและข้อจำกัดของการศึกษากาไกลผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

1) ข้อดี ได้แก่การศึกษาตามอัธยาศัย การเสนอบทเรียนในลักษณะ มัลติมีเดีย การมีปฏิสัมพันธ์ การสืบค้นข้อมูล และความเสมอภาคทางการศึกษา

1) การศึกษาตามอัธยาศัย ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนของตนเองได้ โดยการศึกษาด้วยตนเองตามความต้องการและความพร้อมโดยปราศจากข้อจำกัดทางด้านเวลาและสถานที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องทำงานประจำเนื่องจากสามารถเลือกเวลาที่สะดวกของตนเองลดภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังสถานที่ศึกษา เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่ผู้เรียน มีพื้นฐานความรู้ต่างกัน

2) การเสนอบทเรียนในลักษณะมัลติมีเดีย ถ้าบทเรียน e-Learning ได้รับการออกแบบอย่างดีจะทำให้ผู้เรียนสามารถเห็นภาพจากสื่อต่าง ๆ อาจเป็นภาพเคลื่อนไหว มีเสียงประกอบ ทำให้มีความเข้าใจได้มากขึ้น โดยเฉพาะสิ่งที่ไม่สามารถเห็นได้ด้วยตาเปล่า เช่น โมเลกุลเซลล์ การทำงานของเครื่องยนต์ ฯลฯ เป็นต้น

3) การมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ e-Learning เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน ผู้สอน ผู้บริการทางวิชาการ ผู้เรียนอื่น ๆ ได้ในหลายรูปแบบสามารถศึกษาได้ซ้ำแล้วซ้ำอีกฝึกสถานการณ์จำลองทำแบบทดสอบ ตรวจสอบ ส่งงานที่ได้รับมอบหมาย ปรึกษาออนไลน์กับผู้สอน การทำงานเป็นกลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เรียนอื่น ฯลฯ เป็นต้น โดยใช้ช่องทางต่าง ๆ ที่ได้เตรียมไว้ได้แก่บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail) การสนทนา แบบออนไลน์ (Chat Room) กระดานสนทนา (Web Board)

(1) บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail) เป็นบริการที่ให้ผู้เรียนใช้ ส่งและรับจดหมายผ่านเครือข่ายถึงกันได้โดยผู้ส่งสามารถส่งข้อความจากเครือข่ายงานที่ตนใช้ไปยัง ผู้รับที่มีที่อยู่ ได้ทั่วโลก

(2) การสนทนาแบบออนไลน์ (Chat Room) เป็นบริการที่ผู้สนทนา สามารถพูดคุยโต้ตอบกัน ด้วยวาจาเหมือนการใช้โทรศัพท์หรือพิมพ์ข้อความโต้ตอบกันได้

(3) กระดานสนทนา (Web Board) เป็นบริการกลุ่มสนทนาทาง เครือข่าย (Newsgroup) เป็นบริการเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสาร

- ผู้ที่สนใจข่าวสารประเภทใดประเภทหนึ่งจะรวมตัวกัน เป็นกลุ่ม เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกัน

- ผู้สอนสามารถตั้งประเด็นคำถาม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอภิปราย ในประเด็นที่กำหนดไว้เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์โดยส่งข้อความผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ตนี้

4) การสืบค้นข้อมูลบนเครือข่าย (Online Search) ผู้เรียนสามารถ เชื่อมโยงเข้าสู่เว็บเพจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้เพื่อเป็นการขยายขอบเขตขององค์ความรู้โดยใช้บริการ สืบค้นข้อมูลเวปไซด์ ไซด์ (www) และบริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลระหว่างคอมพิวเตอร์ (File transfer) โดยบริการสืบค้นข้อมูลเวปไซด์ ไซด์ (www) เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีข้อมูลอยู่เป็นจำนวนมากที่ถูกเก็บบันทึกไว้ในคลังข้อมูลของระบบที่เชื่อมต่อเป็นเครือข่ายทั่ว โลกข้อมูลข่าวสารที่น่าเสนออาจอยู่ในรูปแบบของข้อความธรรมดาภาพเคลื่อนไหวรวมทั้งข้อมูลที่เป็นเสียง ส่วนการบริการถ่ายโอน แฟ้มข้อมูลระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ (File transfer) ผู้ใช้เครือข่ายที่ได้รับอนุญาต สามารถถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในเครือข่ายเดียวกัน หรือต่อเครือข่ายกันก็ได้มาไว้ในเครื่องของตนไม่ว่าคอมพิวเตอร์เครื่องนั้นจะอยู่ที่ใดก็ตาม

5) ความเสมอภาคในการศึกษา สามารถทำให้การศึกษามีความเท่าเทียมกันทั่วประเทศหรือระหว่างประเทศในกรณีที่มีความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลได้เท่าเทียมกัน ทำให้มีมาตรฐานเดียวกันไม่ขึ้นอยู่กับผู้สอนซึ่งอาจมีความรู้ความชำนาญต่างกัน

2) ข้อจำกัด

ได้แก่พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต การเรียนการสอนยังไม่น่าสนใจการเข้าถึงสารสนเทศค่อนข้างจำกัด ซอฟต์แวร์ยังไม่ได้รับการพัฒนา มาตรฐานการเรียนยังไม่ได้รับการยอมรับ และการขาดแคลนบุคลากร

1) พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกว่า ร้อยละ 50 ของผู้ใช้บริการ อินเทอร์เน็ตในประเทศเป็นผู้ที่มีอายุน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในวัยเรียน และใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการบันเทิง การเข้าห้องสนทนาหรือการเล่นเกมมากกว่าการนำไปประยุกต์ใช้กิจกรรมด้านการศึกษา

2) การเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตยังไม่เป็นสิ่งที่ดึงดูดใจให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน

มากนักหากต้องนั่ง หน้าคอมพิวเตอร์เป็นเวลานาน ๆ โดยที่เนื้อหาบทเรียนไม่เป็นที่น่าสนใจและไม่ได้ดำเนินการในลักษณะผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

3) การเข้าถึงสารสนเทศค่อนข้างจำกัด หากพิจารณาจากอัตราส่วน เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลหรือพีซี (PC) ที่สามารถเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตได้กับจำนวนประชากรของประเทศยังอยู่ในอัตราต่ำ แต่ส่วนใหญ่เล่นเพื่อการบันเทิงและเล่นเกมมากกว่าแม้จะมีบริการในอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ แต่อาจเป็นสถานที่ที่ไม่เหมาะสมกับ บรรยากาศการเรียนการสอนเชิงวิชาการ บรรยากาศ (แต่อาจใช้เป็นช่องทางในการส่งการบ้าน หรือมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนอื่นได้)

4) ซอฟต์แวร์เพื่อการศึกษายังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ซอฟต์แวร์ ส่วนใหญ่จากต่างประเทศที่มีคุณภาพดีเช่น WEBCT, Blackboard ค่อนข้างมีราคาแพงมาก ปัจจุบันมี open source ที่สามารถประยุกต์ใช้ได้โดยไม่คิดมูลค่าและสถาบัน หน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐได้มีการพัฒนามากขึ้น เช่น จุฬาฯ NECTEC ถ้ามีการร่วมมือกันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาไทยมาก

5) มาตรฐานการเรียนการสอน ยังไม่ได้รับการยอมรับ หรือการรับรอง (Accreditation) ระบบการศึกษายุคดิจิทัลนี้แม้ว่า จะเรียนจากสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ หรือต่างประเทศก็ตาม

6) ขาดแคลนบุคลากรไอทีที่มีความเชี่ยวชาญ การเติบโตของ อินเทอร์เน็ตในลักษณะก้าวกระโดดทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี ไอทีผู้ที่มีความสามารถและประสบการณ์แล้วมักจะโยกย้ายไปอยู่ภาคเอกชน ซึ่งให้ค่าตอบแทนสูงกว่า หรือมีเทคโนโลยีที่ดีกว่า

สรุปได้ว่าข้อดีและข้อจำกัดของการศึกษาทางไกลผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของผู้ใช้งาน ข้อดีอาทิการศึกษาตามอัธยาศัย การเสนอบทเรียนในลักษณะ มัลติมีเดีย การมีปฏิสัมพันธ์ การสืบค้นข้อมูล และความเสมอภาคทางการศึกษา ส่วนข้อจำกัด คือการเรียนการสอนยังไม่ น่าสนใจการเข้าถึงสารสนเทศค่อนข้างจำกัด ซอฟต์แวร์ยังไม่ได้รับการพัฒนา มาตรฐานการเรียนยังไม่ ได้รับการยอมรับ และการขาดแคลนบุคลากร รวมทั้งรูปแบบของระบบที่สามารถตอบสนองต่อผู้ใช้งานได้ไม่ครอบคลุมรวมทั้งพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน

ความหมายของพฤติกรรมการเรียน

พฤติกรรมการเรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและในการที่จะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความหมายของคำว่าพฤติกรรมการเรียน (learning behaviors) มีคำอื่น ๆ ที่มีความหมายเหมือนกัน ได้แก่ ทักษะการเรียน (study skills) เทคนิคการเรียน (study techniques) นิสัยในการเรียน (study habits) และยุทธวิธีการเรียน (learning strategies) ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเสนอความหมายพฤติกรรมการเรียน ทักษะการเรียน เทคนิคการเรียน นิสัยในการเรียน และยุทธวิธีการเรียน ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2530, หน้า 963) ได้ศึกษาพบว่านิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำนวนกว่าร้อยละ 50 มีพฤติกรรมการเรียนที่เป็นลักษณะที่ดีของวิธีศึกษาเกือบเป็นประจำ หรือเกือบทุกครั้งในเรื่องมีความมานะ ตั้งใจเรียน ตั้งใจฟัง ไม่ยอมขาดเรียน รับผิดชอบส่งทันกำหนดเวลา ทำความเข้าใจก่อนลงมือทำงาน เตรียมอุปกรณ์การเรียนพร้อมเสมอ จดงานหรือ ชีตเส้นได้ข้อความสำคัญ พยายามทำความเข้าใจและจำได้ดี แบ่งเวลาศึกษาแต่ละวิชาอย่างทั่วถึง จับใจความสำคัญ และทบทวนในการอ่าน วางแผนดูหนังสือเตรียมสอบ วิชาที่ไม่ชอบก็พยายามเรียนและทำงานจนเสร็จ เวลาสอบอ่านคำชี้แจงและคำสั่งจนเข้าใจ วางโครงเรื่องสั้นๆ ก่อนลงมือเขียนตอบ แบ่งเวลาตอนท้ายอ่าน และตรวจคำตอบก่อนส่งอาจารย์ นิสิตนักศึกษากลุ่มนี้มีพฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับสูงกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเกือบทุกข้อ นอกจากนี้ นิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและอาจารย์ต่างมีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกันว่า สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนที่มีความสำคัญที่สุด คือ วิธีเรียน

ภิญโญ สาร (2531, หน้า 16) ได้สรุปถึงพฤติกรรมการเรียนที่ดี คือ การปฏิบัติตัวทั้งในและนอกห้องเรียน โดยนักเรียนควรให้ความสนใจเฉพาะสิ่งที่ครูสอนเท่านั้น ถ้าช่วงใดฟังครูอธิบายไม่ทันหรือไม่เข้าใจแจ่มแจ้งควรยกมือถามทันที ถ้าช่วงใดฟังหรือจดคำอธิบายไม่ทันควรเว้นที่จดไว้ภายหลังแล้วรีบจดในสิ่งที่ครูกำลังพูดอยู่ การจดคำอธิบายควรจดจากความเข้าใจของนักเรียนเอง เมื่ออยู่นอกห้องเรียน นักเรียนควรทำแบบฝึกหัดที่ครูสั่งหรือลองทบทวนดูในสิ่งที่เรียนมาแล้วในชั้นเรียน และทำตารางเวลาส่วนตัวประจำสัปดาห์เพื่อวางแผนในการเรียน

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียนว่า หมายถึง การปฏิบัติตัวทางการเรียนของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่

1. การปฏิบัติตัวในห้องเรียนที่โรงเรียน ขณะที่ครูกำลังสอนในชั้นเรียน ได้แก่ การนำอุปกรณ์มาเรียนครบ เข้าชั้นเรียนตรงเวลา ตั้งใจฟังครูสอน จดคำอธิบายของครูสรุปเป็นความเข้าใจของนักเรียนเอง

2. การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน ได้แก่ ทบทวนบทเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จ และส่งตามกำหนดเวลา ไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงานที่ได้รับมอบหมาย พยายามติดตามผลงานของตนเองที่ได้ทำไปแล้วเพื่อแก้ไขปรับปรุงงานที่ทาบบกพร่องให้ดียิ่งขึ้น

กรมวิชาการ (2542) ได้มีแนวทางการเสริมสร้างประสิทธิภาพทางการเรียนมีการจัดรูปแบบการส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ที่สำคัญ มีองค์ประกอบเป็นจิตใจ ได้แก่ เจตคติที่ดี มีแรงจูงใจ ลักษณะเฉพาะในการเรียน ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ นิสัยในการเรียน ความพร้อม ได้แก่ การใช้เวลา สิ่งแวดล้อม สภาพร่างกาย และวิธีการเรียน ได้แก่ การจำ การคิด การฟัง การอ่าน การเขียน โดยจัดกิจกรรมสนับสนุนมีขอบข่ายเนื้อหาต่างๆ เช่น การกำหนดเป้าหมายการเรียน การปลูกฝังเจตคติ และแรงจูงใจในการเรียน การสำรวจนิสัยทางการเรียน การสำรวจลีลาการเรียนรู้ การบริหารเวลาให้เหมาะสม การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การฝึกทักษะการคิดรวบยอด การคิดอย่างเป็นระบบ การพัฒนาทักษะการอ่าน ฝึกทักษะการฟัง การเขียน การจดบันทึก และการพูด ฝึกทักษะในการจำ สร้างนิสัยใฝ่เรียนรู้ การเตรียมตัวสอบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียน รู้จักลักษณะเฉพาะในการเรียน อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และมีวิธีการเรียนที่ดี และสามารถพัฒนาตนเองได้ เน้นการสร้างพฤติกรรมที่ดีให้แก่ผู้เรียน

กิงกาญจน์ ปานทอง (2545) สรุปว่า ความหมายของพฤติกรรม การเรียนว่า หมายถึง การปฏิบัติตัวของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนได้อย่างเหมาะสมกับวัน เวลา และสถานที่ ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การฟัง การอ่าน การจดโน้ตเพื่อช่วยจำ การส่งการบ้าน การทบทวนบทเรียน และการเตรียมตัวสอบ เป็นต้น

พรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช (2547) สรุปว่า ความหมายของพฤติกรรมการเรียน หมายถึง การกระทำกิจกรรม การตอบสนอง ปฏิกริยา หรือวิธีการและเทคนิคในการเรียนของนักเรียน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ เจตคติ ให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดในวิชาต่างๆ โดยมีการแสดงออกอย่างสม่ำเสมอด้วยความพึงพอใจ และมานะพยายามที่จะพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

สุทัศน์ สีแก้วเขียว (2548) สรุปว่า ความหมายของพฤติกรรมในการเรียน หมายถึง เป็นพฤติกรรมที่สืบเนื่องมาจากทักษะในการเรียนและเทคนิค ในการเรียนสำหรับนักศึกษาอาจถือได้ว่าเป็นเทคนิคในการเรียนอย่างหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมทางด้านการศึกษาที่ปฏิบัติเป็นประจำ โดยพฤติกรรมส่วนนี้มาจากเทคนิคในการเรียน รวมถึงการทำงานและการใช้เวลาอย่างเหมาะสมของนักศึกษาด้วย

สรุปได้ว่าพฤติกรรมการเรียนเป็นการแสดงออกในการปฏิบัติตัวของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน หรือกิจกรรมที่นักเรียนแสดงออกในด้านการเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอซึ่งสามารถพัฒนาด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การรู้จักใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ มีการเตรียมตัวในการเรียน

การจดบันทึก การจดคำอธิบายควรจดจากความเข้าใจของนักเรียนเอง การจดโน้ตเพื่อช่วยจำ ทำตารางเวลาส่วนตัวประจำสัปดาห์เพื่อวางแผนในการเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จและส่งตามกำหนดเวลา หรือการเตรียมตัวสอบ และพฤติกรรมการเรียนที่พัฒนาด้วยการฝึกฝนและมีประสบการณ์ โดยเฉพาะวิธีการเรียนที่มีการปฏิบัติเป็นประจำหรือปฏิบัติบ่อยครั้งจะนำไปสู่นิสัยในการเรียนที่ดี สามารถพัฒนาตนเองได้ เน้นการสร้างพฤติกรรมที่ดีให้แก่ผู้เรียน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ เจตคติ ให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในการเรียนรู้

2.3.1 เจตคติในการเรียน

เจตคติในการเรียน ถือเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งถือเป็นตัวแปรที่สำคัญในการเรียนการสอน สำหรับความหมายของเจตคตินั้นได้มีนักวิชาการด้านการศึกษาให้ความหมายไว้ ดังนี้

นภาพร เมฆรักชาวนิช (2515) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียนเจตคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์การเรียน โดยใช้แบบสำรวจนิสัยในการเรียนและเจตคติในการเรียนของ วิลเลียม เอฟ บราวน์ และเวน เอช โฮลซ์แมน ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในเขตพระนคร จำนวน 400 คน ผลการวิจัย พบว่า นิสัยในการเรียนและเจตคติในการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยในการเรียนและเจตคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนต่ำ นักเรียนชายและหญิงมีนิสัยในการเรียนและเจตคติในการเรียนดีไม่แตกต่างกัน

สุวิมล ว่องวานิช (2522) ศึกษาเรื่อง สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างองค์ประกอบด้านชาวน์ปัญญา ปัญหาส่วนตัว นิสัย และเจตคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1,175 คน ผลการวิจัย พบว่า เมื่อใช้ชาวน์ปัญญา ปัญหาส่วนตัว นิสัย และเจตคติในการเรียนเป็นตัวทำนาย สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง ตัวทำนายทั้ง 3 ตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ส่วนใหญ่มีนิสัยในการเรียนดี เป็นต้นว่ามีวิธีทำงานดี มีการทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้วเสมอ มีการจดบันทึกย่อหรือส่งงานตามที่ครูมอบหมายตามกำหนด เพราะมองเห็นว่าการศึกษาคือช่วยให้ตนเองประสบความสำเร็จในชีวิตได้

เทอด แก้วศิริ (2529) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของนิสัยทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การศึกษา 2526 จำนวน 606 คน ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบของนิสัยทางการเรียนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 มี 6 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบสมาธิในการทำงาน การหลีกเลี่ยงข้อตำหนิ การควบคุมอารมณ์ การแก้ปัญหาการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และ

ความสมบูรณ์ของแบบอย่าง องค์ประกอบของนิสัยทางการเรียนที่สามารถร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 01 มี 5 องค์ประกอบ โดยเรียงตามลำดับความสำคัญของการทำนาย คือ องค์ประกอบการหลีกเลี่ยงข้อตำหนิแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การแก้ไขปัญหาคณิต การค้นคว้าและการวางแผนการเรียน การควบคุมอารมณ์

สุริย์ ประกายจันทร์ (2532) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียนเจตคติทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองอุดรดิถี จังหวัดอุดรดิถี พบว่า นิสัยทางการเรียน เจตคติทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ ถ้าผู้เรียนมีนิสัยทางการเรียน เจตคติทางการเรียนที่ดี มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนสูง

สุดฤทัย มุขยวงศา (2533, หน้า 7) ที่อธิบายเจตคติในการเรียนว่าเป็นสภาพทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่แสดงออก เพื่อตอบสนองต่อครู โรงเรียนและระบบการศึกษา เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ซึ่งแสดงออกมาได้ 2 ด้าน คือ

1. เจตคติในทางที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ สนใจมาเรียนสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถ และวิธีการของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา

2. เจตคติในทางที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบครู ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

ชัยวัฒน์ แสงศรี (2538, หน้า 53) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึก ความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นผลมาจากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อม ความรู้สึก และความคิดดังกล่าวเป็นไปในทางชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย อันมีแนวโน้มที่จะให้บุคคลแสดงปฏิกิริยาและกระทำต่อสิ่งนั้นๆ ทั้งในการสนับสนุนและต่อต้าน เจตคติ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน การที่เราจะทราบเจตคติของบุคคลหนึ่งได้ก็ต้องใช้วิธีแปลความหมายของการแสดงออก ซึ่งอาจจะเป็นแบบหนึ่งขององค์ประกอบของเจตคติก็ได้ ส่วนเจตคติทางการเรียนนั้น

สรุปว่า เจตคติเป็นความรู้สึก ความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ในทางการเรียน เป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน นักศึกษาจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ และสนใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงออก เพื่อตอบสนองต่อผู้สอนเกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี มีแนวโน้มประสบความสำเร็จในการศึกษาสูง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยเพื่อศึกษาว่าพฤติกรรม การเรียนด้านเจตคติทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ และมีผู้ศึกษาวิจัยไว้ดังนี้

เมธี โพธิพัฒน์ (2523, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และความซื่อสัตย์ของเด็กไทย โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร จันทบุรี สมุทรปราการ ตาก เลย และสงขลา จำนวน 886 คน โดยใช้แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปรากฏว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นลินี นินทบดี (2532, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เจตคติต่อวิชาสังคมศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสังเวช กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 495 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาสังคมศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วันชัย ดนัยตโมนุท (2535) ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ประธาน วัฒนวาณิชย์ (2537, หน้า 31-35) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นการทำให้มีความศรัทธาอยากเรียน นับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอันดับแรกของการเรียน และเป็นความสำเร็จไปแล้วเกินครึ่ง วิธีการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความอยากเรียน คือ ต้องเร้าใจตนเองให้เกิดความสนใจอยากเรียน

อดิพร นฤนาทชีวิน (2547, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และบุคลิกภาพทำองค์ประกอบที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนดนตรีของวัยรุ่นที่เรียนดนตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่นที่เรียนดนตรีที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีพฤติกรรมการเรียนดนตรีดีกว่าวัยรุ่นที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ไวเนอร์ (Weiner, 1972, p. 158) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำไว้ดังนี้

1. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลวสูง ชอบเลือกงานสลัซซึบซ็อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเองมากกว่า และภูมิใจที่ได้เลือกงานยากมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ฟรายไมเออร์ และเวลล์ (Frymier and Wells, 1966, pp. 90-95) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาในมลรัฐโอไฮโอ จำนวน 339 คน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกับกลุ่ม ที่มีแรงจูงใจใฝ่

สัมฤทธิ์ต่ำ จากนั้นนำคะแนนจากแบบทดสอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์กับคะแนนจากระเบียบสะสม พบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ไมเยอร์ (Myers, 1965, pp. 355-363) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สมรรถภาพทางสมอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 524 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.50 และ 0.48 ตามลำดับ

สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นับเป็นความปรารถนาของบุคคลที่ต้องการจะได้รับผลสำเร็จในงานนั้น เป็นการทำให้มีความศรัทธาอยากเรียน นับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอันดับแรกของการเรียน ด้วยเหตุนี้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จึงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งถ้าผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนสูง เช่น มีความตั้งใจเรียน ตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลวสูง มีความต้องการจะประสบผลสำเร็จในการเรียน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วยเช่นกัน

2.3.3 การจัดการกับเวลาทางการเรียน

สำหรับการจัดเวลาในการเรียนนับเป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน เพราะมุ่งเน้นถึงการวางแผนการจัดตารางการเรียนของนักศึกษา และเป็นตัวแปรหนึ่งของพฤติกรรมการเรียน การจัดการเวลาในการเรียนจึงมีผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีผู้ได้ศึกษาวิจัยดังนี้

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2549, หน้า 150) ได้ศึกษาสาเหตุการลาออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันโดยการสัมภาษณ์นักศึกษาที่ต้องออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน จำนวน 164 คน จาก 5 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2513-2514 ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่ทำให้นักศึกษาต้องออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน คือ การแบ่งเวลาไม่เหมาะสมและไม่ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เนื่องจากไม่ได้อุทิศเวลาให้กับการศึกษาเล่าเรียน กล่าวคือไม่ดูหนังสือ ไม่ทำการบ้าน ไม่เข้าห้องเรียน ขาดเรียน เป็นต้น

วัชรีย์ บุรณสิงห์ (2526, หน้า 48-54) อธิบายว่า การจัดสรรเวลาในการศึกษาถือได้ว่าเป็นเทคนิคที่สำคัญ อันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้ได้ผลดีขึ้นประการหนึ่ง กล่าวคือผู้เรียนจะต้องมีการทำตารางเวลาสำหรับศึกษาของตนเอง เพื่อจะได้ทำรายการสิ่งที่จะต้องทำตามลำดับความสำคัญก่อนหลัง และเวลาในการพักผ่อนให้เหมาะสมพร้อมทั้งมีวิธีการอ่านให้ถูกต้องเหมาะสม

วลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์ (2536, หน้า 81-82) ศึกษาเรื่อง ปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ จำนวน 392 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษา

มีปัญหาสูงสุด คือ ปัญหาด้านการเรียน ที่นักศึกษาไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียนใช้เวลาในทางที่ไม่เกิดประโยชน์ เข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไป จนทำให้ผลการเรียนไม่ดี

สุขใจ น้ำพุด (2536, หน้า 44) กล่าวว่า เวลาเป็นสิ่งที่เราสามารถทำให้เกิดเป็นเงินเป็นทองขึ้นมาได้ แต่เวลาเป็นทรัพยากรที่ต่างจากทรัพยากรทั้งหลาย เพราะเมื่อผ่านไปแล้วไม่มีการย้อนคืน ดังนั้น คุณค่าของเวลาจึงขึ้นกับการรู้จักใช้ให้เกิดประโยชน์เท่านั้น

อัจฉรา ชีวาพัฒนานวงศ์ (2537) ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการใช้เวลาในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดแจ้งร้อน กรุงเทพมหานครกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเขาวนปัญญาปานกลาง และมีการใช้เวลาในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 8 คน พบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีการใช้เวลาในการเรียนดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นก่อนการทดลอง

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541, หน้า 39) กล่าวว่า เวลาเป็นทรัพยากรที่มีค่ามีอยู่อย่างจำกัด เมื่อผ่านไปแล้วจะผ่านไปเลยไม่มีการย้อนคืนมา ไม่อาจซื้อหาหรือแลกเปลี่ยนด้วยสิ่งของได้ เวลาเป็นสิ่งตัดสินคุณค่า เป็นเครื่องหมายของการเจริญเติบโตเป็นความหวัง เป็นทรัพยากรที่ล้ำค่าที่สร้างเงิน สร้างงาน และความสำเร็จ

ยุดา รักไทย และณัฐพงศ์ นาตมาริช (2543, หน้า 20) การวางแผนและทำตารางเวลา ซึ่งเป็นแผนที่ต้องทำแบบสัปดาห์ต่อสัปดาห์ โดยระบุถึงสิ่งที่ต้องทำในแต่ละวันอย่างละเอียด และเวลาที่เหมาะสมแก่การทำแผนประเภทนี้คือ ช่วงสุดสัปดาห์ (เย็นวันศุกร์-เช้าวันอาทิตย์) เพราะนักเรียนรู้แล้วว่า 5 วันที่ผ่านมาเราได้เรียนอะไรและได้รับมอบหมายงานประจำสัปดาห์อะไรมาบ้าง เพื่อจะได้ใช้สิ่งนี้ทำแผนสำหรับสัปดาห์หน้า เพราะการทำแผนประจำสัปดาห์จะช่วยให้เรารู้ถึงศักยภาพส่วนตัว และรู้ว่าเทอมต่อไป ควรจะวางแผนอย่างไรจึงจะดี

ฮัมฟรีย์ (Humphreys, 1960, pp. 125-131) ศึกษาความสัมพันธ์ของกิจกรรมนอกโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงใช้เวลาในการทำกิจกรรมนอกโรงเรียน เช่น การอ่านหนังสือ งานศิลปะ และกิจกรรมทางสังคมค่อนข้างสูงมาก เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำใช้เวลาส่วนใหญ่ในการดูโทรทัศน์ ร้องเพลง และการเล่นเกมต่าง ๆ

ยูริส Uris (1970, p. 16) ได้แบ่งเวลาออกเป็น 3 ประเภท ตามลักษณะงานที่ต้องใช้แตกต่างกัน คือ

1. เวลาที่ต้องใช้อย่างคงที่ (fixed) ได้แก่ เรื่องที่ต้องปฏิบัติในสัปดาห์ที่มีลักษณะสม่ำเสมอและไม่อาจตัดทอนได้เลย
2. เวลาที่พอยืดหยุ่นได้ (semi flexible) ได้แก่ เรื่องที่พอจะเพิ่มลดหรือยืดหยุ่นเวลาในการปฏิบัติงานพอสมควร

3. เวลาที่สามารถแปรเปลี่ยนได้ (variable) ได้แก่ เรื่องที่สามารถจะระงับโดยเปลี่ยนแปลงไปใช้ทางเลือกอื่น อาจจะทำภายหลังหรือสามารถเพิ่มหรือลดเวลาเรื่องนั้นๆ ได้

นอกจากนี้ ยังได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาในการตรวจสอบข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนของตนเองในการจัดสรรเวลา โดยใช้คำถามเหล่านี้เป็นแนวทาง คือ

1. การจัดแบ่งเวลาที่กำหนดไว้นั้นได้เป็นไปตามความสำคัญที่ควรจะเป็นหรือไม่
2. ถ้าเพิ่มเวลาให้กับกิจกรรมที่กำหนดไว้นั้นจะช่วยเพิ่มผลสำเร็จของตน และของงานชิ้นนี้ขึ้นบ้างหรือไม่
3. สามารถเปลี่ยนเรื่องที่อยู่ภายใต้ประเภทคงที่มาอยู่ภายใต้ประเภทที่พอจะยืดหยุ่นได้บ้างหรือไม่

4. สามารถเปลี่ยนเรื่องที่อยู่ภายใต้ประเภทยืดหยุ่นได้มาอยู่ภายใต้ประเภทคงที่ได้หรือไม่ เพราะบางครั้งเราอาจมองข้ามกิจกรรมสำคัญ ๆ และจำเป็นต้องทำไปบ้างก็ได้

5. กิจกรรมที่จัดประเภทไว้ว่าสามารถจะเปลี่ยนแปลงได้นั้นสามารถตัดทิ้งได้ หรือไม่ โดยมากถ้าวิเคราะห์ให้ดีจะพบกิจกรรมที่ไม่มีความสำคัญอะไร ทำให้เราสามารถตัดหรือย่นเวลาไปได้มาก

สรุปได้ว่า การจัดการเวลาด้านการเรียน ถือได้ว่าเป็นเทคนิคที่สำคัญ อันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้ได้ผลดีขึ้น เวลาเป็นทรัพยากรที่มีค่ามีอยู่อย่างจำกัด เมื่อผ่านไปแล้วจะผ่านไปเลยไม่มีการย้อนคืนมา และคุณค่าของเวลาจึงขึ้นกับการรู้จักใช้ให้เกิดประโยชน์เท่านั้นผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มักเกิดจากการรู้จักการจัดสรรเวลาเพื่อการศึกษาของตนเองเพื่อให้มีเวลาเพียงพอในการเตรียมตัว ทำงานที่ได้มอบหมายในชั้นเรียนและทบทวนเนื้อหา เพื่อพัฒนาคุณภาพทางการเรียนของตนเอง ซึ่งผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้นมักจะมีจัดการเวลาในการเรียนที่ไม่เหมาะสม และไม่รู้จักการจัดการเวลาตามความสำคัญ

2.3.4 ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน

ยงยุทธ อินทจักร์ (2528, หน้า 51-52) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 259 คน ผลการวิจัยพบว่า ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการฟัง และการออกเสียง ด้านศัพท์และด้านโครงสร้าง และการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านการอ่านที่ระดับ .01

นราธร ทรประสิทธิ์ (2529, หน้า 96) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางสังคม และจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับความเครียดของเด็กวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย และโรงเรียนทอวัง พบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ จะมีความเครียดมากกว่าในกลุ่มอื่น ซึ่งแสดงว่าเด็กนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มนี้ จะมีความวิตกกังวลกับผลการ

เรียนของตนเอง ซึ่งจะส่งผลต่อตนเองในการที่จะสอบได้หรือสอบตก รวมไปถึงการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

ประสิทธิ์ ชาญศิริ (2533, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดมหาสารคาม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความวิตกกังวล

สมพล บุคทุน (2539, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การใช้วิธีลดความวิตกกังวลของนักเรียนในการสอนคณิตศาสตร์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์อยู่ในเกณฑ์ต่ำถึงปานกลาง และมีความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลางขึ้นไปผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับความวิตกกังวลในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังการทดลองต่ำกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โคชกาเวย์ (Kochgaway, 1993, หน้า 16-21) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลทางการเรียนและการปรับตัวของนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาเพศหญิง จำนวน 200 คน อายุ 14-17 ปี โดยใช้แบบสอบถามการปรับตัวของ Bell และแบบสอบถามวัดความวิตกกังวลทางการเรียนสำหรับเด็ก โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีความวิตกกังวลทางการเรียนสูง (A1) และกลุ่มที่มีความวิตกกังวลทางการเรียนต่ำ (A2) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง (A1) มีค่าเฉลี่ยในการประเมินผลด้านความแตกต่างเกี่ยวกับการปรับตัว และการเรียนสูงกว่ากลุ่มตัวอย่าง (A2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ไรครอฟท์ (Rycroft, 1978, p. 12) กล่าวว่า ความวิตกกังวลเป็นความรู้สึกเตรียมพร้อมเพื่อเผชิญกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นและความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ไม่คุ้นเคย ภาวะเช่นนี้เกิดขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่เป็นอันตรายต่อตนเองแต่ยังไม่สามารถกำจัดสิ่งนั้นได้ เนื่องจากยังไม่ได้เกิดขึ้นจริง ๆ หากสิ่งนั้นเกิดขึ้นหรือบุคคลรับรู้อย่างชัดเจนแล้วความวิตกกังวลก็จะหมดไปเพราะไม่ต้องเตรียมพร้อมที่จะเผชิญปัญหา

สปีลเบอร์เกอร์ (Spielberger, 1979, p. 111) ได้สรุปแนวคิดในการศึกษาความวิตกกังวลในการสอบจากผู้วิจัยหลาย ๆ คนว่า การศึกษาความวิตกกังวลในการสอบต้องอ้างอิงความแตกต่างระหว่างบุคคลในความโน้มเอียงในการตอบสนองต่อความเครียดในการสอบการศึกษาส่วนใหญ่พบว่าผู้มีความวิตกกังวลส่วนใหญ่มักมีประสบการณ์เหมือน ๆ กันในเรื่องต่อไปนี้

1. ลักษณะการแสดงออกถึงปฏิกิริยาทางอารมณ์ด้วยความรู้สึกตึงเครียด
2. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของตนเองซึ่งแสดงถึงความตั้งใจ

3. การกระตุ้นหรือการเร้าของระบบประสาทอัตโนมัติ

สรุปความว่า ความวิตกกังวล เป็นสภาพที่บุคคลรู้สึกไม่สบายใจ กระวนกระวายใจหรือ อารมณ์ไม่ดี ไม่สบายใจ รู้สึกเศร้า ใจลอยโกรธง่าย ซึ่งความวิตกกังวลนั้นจะมีผลต่อการเรียนรู้ หากมีระดับ ความวิตกกังวลสูงจะส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังนั้น ความวิตกกังวลในระดับสูง จะมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่หากนักศึกษามีระดับความวิตกกังวลต่ำ ก็จะมีผลให้ความกระตือรือร้นในการเรียน และส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

2.3.5 การมีสมาธิต่อการเรียน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525) ได้ให้ความหมายของสมาธิไว้ว่า “ความตั้งมั่นแห่งจิต” ความสำรวมใจให้แน่วแน่ เพื่อเพ่งเล็งในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยพิจารณาอย่างเคร่งครัดเพื่อให้เกิดปัญญาเห็นจริงในสิ่งนั้น

ยรรยง ผิวอ่อน (2535, หน้า 48) ศึกษาเรื่อง ผลของการให้คำปรึกษาแบบไม่นำทางที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ผลการศึกษาพบว่า ความตั้งใจเรียน และการมีสมาธิในการเรียน มีผลต่อการปรับตัว และการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งถ้านักศึกษาไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อมขณะเรียน เช่น การฟังคำบรรยายสรุป ถ้านักศึกษาติดตามบทเรียนไม่ทัน อาจทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในบทเรียน และส่งผลต่อการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีได้

ประธาน วัฒนวานิชย์ (2537, หน้า 31-35) กล่าวว่า การเรียนของนักศึกษาให้ได้ผลดีนั้น การมีสมาธิในการเรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่ง เพราะการเรียนจะมีประสิทธิภาพต้องอาศัยความตั้งใจจดอยู่กับการเรียนความพร้อมที่จะเรียน และสนใจในวิชานั้นจริง ๆ สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อสมาธิในการเรียนเช่น ความหิว ความอึด เสียงดัง ฯลฯ ต้องจัดให้หมดไป ขณะที่ฟังคำบรรยาย หากเกิดข้อสงสัยควรรีบจดไว้ เพื่อไม่ให้ข้อสงสัยนั้นรบกวนสมาธิในการเรียนในช่วงนั้น ๆ

วิทยา ศรีพิมพ์มาตย์ (2532, หน้า 125) ศึกษาเรื่อง ทักษะของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่สอบได้และสอบตกซ้ำชั้นต่อองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนการสอน จำนวน 503 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความเห็นว่าองค์ประกอบด้านการเรียนที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนมากที่สุด คือ การจดคำบรรยายไม่ทัน

อุดม ทิพย์พงศ์ธร (2539, หน้า 10) กล่าวว่า สมาธิ หมายถึง ภาวะที่จิตมีอารมณ์เดียว แน่วแน่ต่ออารมณ์เดียว หรือภาวะที่จิตกำหนดแน่วแน่อยู่กับอารมณ์อันหนึ่งซึ่งอารมณ์ในที่นี้หมายถึง สิ่งที่จิตไปยึดเหนี่ยวจะเป็นทางตา ทางหู ทางจมูก ทางลิ้นทางกาย หรือทางใจ

สรุปได้ว่าการมีสมาธิในการเรียน หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความสำรวมใจให้แน่วแน่มุ่งความสนใจของตนเองไปสู่บทเรียน หรือสิ่งที่กำลังเรียนในขณะนั้นเพื่อให้เกิดปัญญาเห็นจริงในสิ่งนั้น ซึ่งถ้า

ผู้เรียนขาดสมาธิ ไม่ใส่ใจต่อเนื้อหาที่ตนเองเรียน จะทำให้มีผลต่อการปรับตัวและการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.3.6 กระบวนการรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล และค้นคว้า แสวงหาข้อมูลเป็นตัวแปรหนึ่งที่สำคัญต่อความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ได้มีนักวิชาการด้านการศึกษาได้ให้คำอธิบายไว้ดังนี้

หวัง (Wang, 1997, หน้า 50) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนภาษาและยุทธวิธีต่าง ๆ ทางการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีความเชื่อทางบวกเกี่ยวกับการเรียนภาษาโดยเฉพาะภาษาต่างประเทศ มีวิธีปฏิบัติตนทางการเรียน ดังนี้คือพยายามฝึกฝนท่องจำวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา ตลอดทั้งพยายามทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียน และการปฏิบัติตนตามวิธีการดังกล่าว ทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียน

เวินส์เตน และพอลเมอร์ (Weinstein and Palmer, 2002, p. 11) กล่าวถึง การรวบรวมข้อมูลว่า เป็นการที่นักศึกษากระตือรือร้นในการค้นหาความรู้และใช้เหตุผลโดยการทำความเข้าใจกับสิ่งที่เรียนเป็นภาษาตนเอง โดยนำเนื้อหาทั้งหมดมาประมวลเข้ากันอย่างมีเหตุผล และหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนกับประสบการณ์เดิม ซึ่งความหมายดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกันกับความหมายของความจำ ซึ่งเป็นระบบที่เชื่อมต่อกันและกัน คือ เป็นการโยงเอาสิ่งใหม่เข้ากับสิ่งเดิมอื่นๆ

ยุดา รักไทย และณัฐพงศ์ นาคมาธิช (2543, หน้า 71) การโยงเอาสิ่งใหม่เข้ากับสิ่งเดิมอื่นๆ ซึ่งประกอบด้วยหลัก 3 อย่าง

1. สนใจ คือ การให้ความสนใจต่อสิ่งที่ต้องการจำ มีความกระตือรือร้น ถ้าไม่มีก็ให้หยุดความพยายามที่จะจำนั้น เพราะเสียเวลาเปล่า
2. ใช้คำใหม่ เป็นการเรียบเรียงข้อมูลที่รับเข้ามาให้อยู่ในรูปภาษาของเราเองใช้ถ้อยคำของเราบอกให้ได้ว่า สิ่งที่เรา กำลังพยายามจำจริง ๆ คืออะไร มีอะไรที่เรา รู้อยู่แล้วที่เหมือนกับสิ่งที่เรากำลังพยายามจำ ถ้ารู้สึกว่าถ้อยคำใหม่ของเราเป็นเรื่องเป็นราวดีโอกาสที่เราจะจำได้ก็มีมากขึ้น
3. เชื่อมต่อ คือ การจับสิ่งต่าง ๆ ให้เข้ามาอยู่ในเค้าโครงหรือแบบแผนเดียวกันจากนั้นก็เอามันไปโยงกับสิ่งที่เรารู้แล้ว

กล่าวโดยสรุป การรวบรวมข้อมูลนั้น นอกจากจะต้องเชื่อมโยงความรู้ใหม่ให้เข้ากับความรู้เดิมแล้ว ความตั้งใจ และสนใจ ยังเป็นองค์ประกอบหนึ่งซึ่งช่วยให้การรวบรวมนั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยด้านการรวบรวมข้อมูลนี้ อาจมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านการมีสมาธิต่อการเรียนด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยเพื่อศึกษาว่าพฤติกรรมการเรียนด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.7 วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน

การเลือกจับใจความสำคัญนั้นนับเป็นความสามารถของผู้เรียนในการเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหา เพื่อให้สะดวกต่อการเรียนในรายวิชานั้น ๆ ทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียนที่อาจารย์กำลังสอนอยู่ และได้มีนักวิชาการด้านการศึกษาค้นคว้าได้ให้คำอธิบายไว้ดังนี้

พรทิพย์ ศรีสุภักษ์ (2529, หน้า 38-43) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับเทคนิคการจับใจความในการอ่านตำราเรียนโดยใช้เทคนิค 6 ประการ

1. สืบหาหนังสือจนจบเล่ม โดยอ่านคานำ สารบัญ บทสุดท้ายของหนังสือ และสำรวจแต่ละบทก่อนที่จะอ่าน

2. อ่านเพื่อให้ได้แนวความคิดหลัก โดยวัตถุประสงค์แรกในการอ่านหนังสือเรียน คือ การจับความคิดหลักใหญ่ของผู้เขียนให้ได้ทุก ๆ บท มีสมาธิต่อสิ่งที่อ่านเพื่อให้เข้าใจแต่ละบท แต่ละย่อหน้า แต่ละประโยค ศึกษากราฟ ตารางและภาพ เพื่อเสริมให้เข้าใจมากขึ้น และอ่านหนังสือก่อนเข้าชั้นเรียน

3. ตั้งคำถามให้กับตัวเองในขณะที่อ่าน โดยตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อความที่เขียนและคิดที่ผู้เขียนแสดงออกมา

4. การขีดเส้นใต้และการจดบันทึก โดยสร้างระบบการบันทึกจากตำราที่เรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สำคัญเฉพาะย่อหน้า ขณะที่อ่านมาได้สักครู่ก็กลับไปทำเครื่องหมายหรือขีดเส้นใต้ โดยใช้ปากกาให้ชัดขึ้นอีก และให้ระมัดระวังในการเลือกข้อมูลหลักและรายการละเอียดที่สำคัญ

5. รวบรวมสิ่งที่จดในชั้นเรียนและที่บันทึกในตำราเรียนเข้าด้วยกัน การทำบันทึกทางขวาของสมุดโน้ตทั้งด้านซ้ายมือ โดยจดความคิดหลัก ๆ ที่ได้จดเอาไว้

6. ทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ควรทบทวนก่อนและหลังชั่วโมงเรียน เมื่ออ่านหนังสือตำราเรียน ควรขีดเส้นใต้แล้วทบทวนข้อความที่ขีดเส้นใต้ก่อนปิดหนังสือ 2-3 นาที ช่วยให้จำเรื่องที่เพิ่งเรียนก่อนเริ่มเรียนใหม่ควรทบทวนของเก่าก่อนช่วยให้เริ่มต้นและเข้าใจสิ่งใหม่ ๆ ได้ดีขึ้น

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญมีช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์ของผู้สอนได้เป็นอย่างดีก็คือเทคนิคการจับใจความสำคัญ ทำให้ทราบใจความสำคัญของเนื้อหานั้นว่า ผู้เขียนต้องการจะสื่อให้เข้าใจอย่างไรหรือประเด็นในเนื้อหานั้นหมายถึงอะไร ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประหยัดเวลาในการอ่านและทำความเข้าใจกับเนื้อหานั้นได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

2.3.8 การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน

การใช้เทคนิคต่าง ๆ เป็นการใช้อุปกรณ์หรือตัวอย่างที่ผู้เรียนมีอยู่มาช่วยเหลือในการเรียนเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งมีส่วนสำคัญในทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นตามมาด้วย ซึ่งในประเด็นดังกล่าวนี้ได้มีนักวิชาการด้านการศึกษาค้นคว้าได้ให้คำอธิบายไว้ดังนี้

ประธาน วัฒนวณิชย์ (2537, หน้า 31-35) กล่าวถึง เทคนิคในการสร้างความเข้าใจในการเรียนว่าควรเตรียมตัวศึกษาดังต่อไปนี้

1. ศีรษะวิชาขึ้นหน้ามาล่วงหน้า พอให้มีความรู้บ้าง
2. รู้จักซักถามเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง
3. อ่าน ควรอ่านข้อความที่จดมา หรือข้อความจากหนังสือเรียน อย่างพิถีพิถันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจ
4. เขียนเป็นข้อความตามความเข้าใจของผู้เรียน การเขียนเป็นคำพูดตามความนึกคิดของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี

มิเชล บราวน์ (ม.ป.ป., หน้า 51-55) ได้สร้างขั้นตอนในการใช้เทคนิคเกี่ยวกับการเรียนไว้ ดังนี้

1. มองหาแบบแผน เป็นการมองหาแบบแผน หรือจังหวะ จดรายการและสูตรไว้เพื่อง่ายต่อการเรียนรู้และสร้างข้อมูล และมองหาคำหลักที่เป็นหลักข้อมูล เช่น ดูที่หัวข้อหลักของเรื่องและหัวข้อรอง เพื่อดูว่าผู้เขียนกำลังโน้มน้าวเราไปสู่สิ่งใด แต่ถ้าไม่ได้ทำงานโดยตรงกับหนังสือ ก็ควรที่จะใส่แบบแผนที่เป็นเหตุเป็นผลไปในข้อมูลที่เราได้รับในบทเรียน หรือบทบันทึกที่มีคนสอน เพราะเมื่อเราวางแบบแผนของข้อเท็จจริง ตามลำดับขั้นที่แจ่มชัดแล้ว ก็จะสามารถเติมข้อมูลที่เรามีอยู่จำนวนมากลงไปเหมือนเป็นการจัดระเบียบได้

2. การเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้การเรียนรู้มีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้น เช่น

- 2.1 พูดสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ออกมาด้วยเสียงดังๆ จะทำให้เข้าใจและจำได้
- 2.2 อธิบายในสิ่งที่เรียนให้กับใครบางคน และจะพบว่านักเรียนเข้าใจมันได้รวดเร็ว
- 2.3 เขียนย่อหัวข้อนั้นนักเรียนคิดว่าได้เรียนรู้แล้ว
- 2.4 ทำแผนภาพ เพื่อแสดงถึงพัฒนาการตามลำดับที่ชอบด้วยเหตุผล
- 2.5 ใช้เครื่องบันทึกเสียง บันทึกเสียงการอธิบายสิ่งที่ได้เรียน และเปิดฟังว่ามันทำให้

เข้าใจมากขึ้นหรือไม่

- 2.6 ใช้เครื่องบันทึกเสียงทดสอบตัวเอง เช่น บันทึกคำศัพท์ที่เรียน และเว้นช่วงว่างไว้สำหรับแปลเพื่อใช้ทดสอบตัวเอง

- 2.7 ถามคนอื่นเพื่อทดสอบตัวเองถึงสิ่งที่ได้เรียน

- 2.8 เปลี่ยนความจริงเป็นรูปภาพ ถ้านักเรียนต้องจำรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น การใช้การจดจำจากตาราง หรือรูปภาพจะง่ายกว่าคำพูด เช่น ข้อมูลที่เป็นสถิติและข้อมูลทางภูมิศาสตร์ ซึ่งมีการนำเสนอเป็นรูปภาพทำให้ง่ายต่อการจดจำ หรือใช้จินตนาการทางภาพเป็นเครื่องมือหนึ่งในการเรียน เช่น เหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 2 นักเรียนสามารถวาดแผนที่ยุโรปและใส่ตัวเลขในประเทศที่ฮิตเลอร์บุกไปตามลำดับ

- 2.9 ใช้การ์ดเตือนความจำ เป็นการเขียนสิ่งที่ต้องเรียนรู้ลงบนกระดาษการ์ด เช่น สูตรหรือวันที่ต่าง ๆ และเขียนการ์ดไว้ในที่ ๆ คุณมองเห็นได้ง่าย เช่น บนบอร์ดเหนือโต๊ะเขียนหนังสือและใช้การ์ดหมุนเวียนเปลี่ยน เพื่อไม่ให้เกาและทดสอบตัวเองเกี่ยวกับความรู้เมื่อการ์ดถูกเปลี่ยนไปหรือ

เก็บการ์ดไว้ในกระเป๋าถือ กระเป๋าหนังสือหรือกระเป๋าตังค์ เพื่อที่จะสามารถดูมันเมื่ออยู่ในเวลา
สำรอง เช่น เมื่อนั่งรถประจำทาง

2.10 ใช้เครื่องช่วยจำ ถือเป็นกลวิธีง่าย ๆ เพื่อช่วยความจำ อาจเป็นตัวอักษรตัวแรก
หรือประโยคแรกของรายการ ซึ่งนักเรียนสามารถสร้างโครงสร้างของตัวเองขึ้นมา โดยใช้ตัวอักษร ตัว
เลขที่มันมีความหมายพิเศษแก่การจดจำ

สรุปได้ว่า การใช้เทคนิคต่าง ๆ มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
กว่าเดิมอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งเทคนิคดังกล่าวเป็นเรื่องที่อาจแตกต่างกันตามความถนัด หรือตาม
พรสวรรค์ของผู้เรียนแต่ละบุคคล และอาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และ
พัฒนาระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอีกด้วย

2.3.9 การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน

เนาวรัตน์ เมฆสุทัศน์ (2527) ศึกษาเรื่อง สาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์
แตกต่างกันเป็นกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ศึกษาเฉพาะกรณีนี้ศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ
ระดับ 4 โรงเรียนผู้ใหญ่อุทิศ จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยในด้านนิสัยทางการเรียน พบว่า นักศึกษา
ในกลุ่มสูงมีนิสัยทางการเรียนดีมากให้ความสนใจในการเรียนจัดช่วงเวลาสำหรับเรียน การทบทวน
บทเรียน การนัดย่อการทำแบบฝึกหัด และการหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอตลอดการเรียน ซึ่งต่างกับ
นักศึกษากลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำมาก

ประธาน วัฒนวานิชย์ (2537, หน้า 31-35) กล่าวถึง การทดสอบและการทบทวน โดยการ
ทดสอบนั้นอาจทำได้โดยการตอบคำถามจากแบบฝึกหัด หรือคำถามที่ตั้งขึ้นเองเพื่อจะได้ทราบว่า
ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนนั้นถูกต้องเพียงไร ส่วนการทบทวนเป็นการย้ำไม่ให้ลืมวิธีการช่วยในการทบทวน
เช่น การจดบันทึก หรือทำโน้ตย่อ และการขีดเส้นใต้ สำหรับหนังสือส่วนตัว

วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์ (2539, หน้า 3-4) ที่ได้เสนอแนะวิธีการทำการบ้านและวิธีการ
ทบทวนบทเรียนไว้ดังนี้

1. การทำการบ้านเป็นส่วนสำคัญมากของการเรียนเพราะถือเป็นการทบทวนบทเรียนที่มี
ระยะเวลาสั้นกว่าทำความเข้าใจมากกว่าในห้องเรียนมีหลักที่ควรยึดถือปฏิบัติดังนี้

1.1 จัดเวลาทำการบ้าน ควรจะเป็นระยะเวลา 20.00 น. - 21.00 น. กับครึ่งวันเช้า
หรือบ่ายของวันหยุด และต้องทำอย่างสม่ำเสมอ ถ้าวันใดไม่มีการบ้านต้องทบทวนบทเรียนแทน

1.2 ตรวจดูความยากง่าย เมื่อได้รับคำสั่งจากครูให้ทำการบ้าน แบบฝึกหัดใดหรือ
บทเรียนใด ให้ตรวจดูอย่างคร่าวๆ ว่าพอทำได้หรือไม่ หากมีข้อสงสัยควรถามครูก่อน

1.3 รีบทำการบ้านอย่าทิ้งไว้นาน เมื่อได้รับการบ้านวันใด ให้รีบทำให้เสร็จในวันนั้น
ถึงแม้กำหนดส่งการบ้านจะเหลืออีกหลายวัน ยกเว้นจะได้รับการบ้านหลายวิชาจึงค่อยทำวิชาที่ต้องส่ง
ก่อนเป็นอันดับแรก หากทำการบ้านตามเวลาที่กำหนดไว้ไม่ทันต้องทำในเวลาทบทวนบทเรียน

1.4 ตรวจสอบความถูกต้องก่อนส่งครู

2. ทบทวนบทเรียน เป็นกระบวนการที่สำคัญเพราะเป็นการเสริมความเข้าใจและช่วยให้จำแม่นยำขึ้น ควรมีหลักปฏิบัติดังนี้

2.1 จัดเวลาทบทวนบทเรียน ควรต่อจากการทำการบ้าน ควรทบทวนในช่วงพักกลางวัน หรือเวลาอื่นๆ เช่น ก่อนครูเข้าสอน หรือชั่วโมงว่าง เป็นต้น

2.2 โน้ตย่อใจความสำคัญของบทเรียน นอกจากจะเป็นประโยชน์ สำหรับดูก่อนสอบแล้วยังเป็นการทบทวนไปในตัวด้วย เพราะการจะย่อใจความสำคัญได้ต้องอ่านและเขียนไปด้วย ซึ่งทำให้จำได้แม่นยำกว่าการอ่านเพียงอย่างเดียว การย่อควรใช้กระดาษฟูลสแก๊ปพับกลาง 1 คู่ของกระดาษ ก็ย่อได้หลายบท การย่อให้ย่อต่อกันไปที่ละบท หรือจะใช้กระดาษสมุดที่ไม่ใช้แล้วมาพับก็ได้

2.3 สำหรับวิชาคำนวณควรย่อเฉพาะกฎ ทฤษฎี นิยาม สูตร และหมั่นทำแบบฝึกหัดที่เรียนไปแล้วเป็นการทบทวนสูตรไปด้วย

2.4 อ่านโน้ตย่อทุกเวลาที่ว่างพอจะอ่านได้ เช่น เวลาเช้าเมื่อมาถึงโรงเรียนเวลาพักกลางวัน ชั่วโมงว่าง เป็นต้น

สรุปได้ว่า การทดสอบตนเอง เป็นการเตรียมตัวเองให้พร้อมก่อนการสอบ และเป็นการตรวจสอบความรู้ที่ได้เรียนมาว่ายังมีข้อบกพร่องในเรื่องใดบ้าง เพื่อจะได้ทราบว่าผู้เรียนเข้าใจบทเรียนนั้นถูกต้องเพียงไร หรือควรค้นคว้าอ่านหนังสือเพิ่มเติมในส่วนใดเป็นการย้ำไม่ให้ลืม นอกจากจะเป็นประโยชน์สำหรับดูก่อนสอบแล้วยังเป็นการทบทวนไปในตัวด้วย ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีด้วยเช่นกัน

2.3.10 ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ

การสอบนั้น นับเป็นขั้นตอนที่สำคัญประการหนึ่งต่อการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นวิธีที่ดีที่สุดในปัจจุบันนี้ ซึ่งยังไม่มีวิธีที่ดีกว่านี้มาทดแทนได้ และการสอบก็อาจจะทำให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวล นำไปสู่การเกิดอาการเครียดทางอารมณ์ตามมา นับเป็นสิ่งที่ผู้เรียนทุกคนจะเข้าสู่กระบวนการนี้ทุกคน เพื่อจะได้สำเร็จการศึกษาขั้นนั้นๆ การสอบนั้นจำเป็นจะต้องมีการเตรียมตัวสอบ ซึ่งเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการขจัดความวิตกกังวลต่อการสอบในแต่ละครั้ง และจำเป็นจะต้องมียุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้มีวิธีการจดจำเนื้อหาของการเรียนให้ได้มากที่สุด วิธีการดังกล่าวได้มีนักวิชาการทางด้านการศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

วิธีที่ โรจนพจนรัตน์ (2539, หน้า 12-14) ได้เสนอแนะหลักการเตรียมตัวสอบไว้ดังต่อไปนี้

1. จดรายชื่อวิชาที่จะต้องสอบทั้งหมดเป็นรายการออกมา
2. ตรวจสอบว่าแต่ละวิชามีตำราเรียน สมุดจดเนื้อหาที่ครูให้จดโน้ตย่อสมุดแบบฝึกหัด งานที่ครูสั่งให้ทำครบหรือไม่ หากไม่ครบจัดหาหรือจัดทำให้ครบ

3. แต่ละวิชาใช้กระดาษ 1 แผ่น จดชื่อเรื่อง หรือหัวข้อที่เรียน หากเป็นวิชาบรรยาย ถ้าจดทำโน้ตย่อไว้แล้วควรทบทวนเนื้อหาจากแบบเรียน กฎ สูตร ทฤษฎี หรือหลักเกณฑ์ที่ควรจำแล้วติดไว้ที่แผ่นหน้าของแบบเรียนนั้น

4. อ่านทบทวนเนื้อหาตามโน้ตย่อ หรือทดลองทำแบบฝึกหัดตามหัวข้อเรื่องที่จดไว้ โดยดำเนินการตามตารางแบ่งเวลาดูหนังสือ

5. ตารางดูหนังสือ (แบ่งเป็นวิชาสำคัญ ๆ)

วุฒิปุณ สากลเกียรติ (2540, หน้า 32-34) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการเตรียมตัวและการทำข้อสอบซึ่งพอสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. ทำตารางสอบที่จะต้องสอบ ทั้งสอบกลางภาค ปลายภาค และสอบเก็บคะแนนไว้ซึ่งอาจจะดูได้จากคู่มือนักเรียน นักศึกษา หรือปฏิทินของสถาบันการศึกษา หรือสอบถามอาจารย์ผู้สอนในกรณีของการสอบย่อยเก็บคะแนน

2. อ่านหนังสือเตรียมสอบ ควรอ่านวิชาที่สอบวันแรกไปจนถึงวันสุดท้ายแล้วจึงอ่านย้อนจากวันสุดท้ายถึงวันแรกอีกครั้ง ทั้งนี้ต้องอ่านให้เสร็จก่อนสอบ

3. ดูข้อสอบเก่าประกอบ ซึ่งอาจขอจากรุ่นพี่ การศึกษาจากข้อสอบเก่าจะทำให้เห็นแนวข้อสอบชัดเจนยิ่งขึ้น

4. การติวกับเพื่อน การติวร่วมกันด้วยการตั้งคำถามผลัดกันถาม โต้เถียงในเนื้อหาวิชาจะช่วยทำให้จำได้ง่าย เห็นข้อผิดพลาดของตัวเองและไม่รู้สึกเบื่อหน่าย

5. การค้นคว้าเพิ่มเติม ควรจะสอบถามอาจารย์ผู้สอนก่อนว่าต้องการให้ค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อใช้ในเรื่องใดหรือไม่ หรือข้อสอบจะออกเฉพาะที่บรรยายหรือในตารางเท่านั้น

6. จำหัวข้อสำคัญ ๆ ไว้ โดยเฉพาะหัวข้อที่อาจารย์ผู้สอนเน้นเป็นพิเศษ และควรจำรายละเอียดในหัวข้อนั้น ๆ ด้วย

7. การตีความคำถามในข้อสอบให้ถูกต้อง เมื่อทำข้อสอบ ควรอ่านคำถามอย่างรอบคอบ และตีความหมายให้ชัดเจนว่าให้ตอบอย่างไร เช่น คำต่อไปนี้ อธิบายยกตัวอย่างตรงข้าม เปรียบเทียบ คำจำกัดความ วิเคราะห์ สรุป เป็นต้น

8. การเตรียมตัวในคืนก่อนสอบ ในกรณีที่ไม่ได้วางแผนเตรียมดูหนังสือมาก่อนช่วงเวลานี้ นักเรียน นักศึกษามักจะหึกโหมอย่างหนัก ซึ่งไม่มีประโยชน์อะไร นอกจากจะจำอะไรไม่ได้ดีแล้ว ยังให้สุขภาพทรุดโทรมอีก ฉะนั้นถ้าได้ดูหนังสือมาอย่างหนักแล้วคืนก่อนสอบควรนอนให้เต็มที่ ส่วนการทบทวนวิชาที่สอบในวันรุ่งขึ้น ควรทบทวนตั้งแต่ตอนเย็นของคืนก่อนสอบ และตอนเช้ามีดของวันสอบ

9. การเตรียมตัวในเช้าวันสอบ ควรตื่นนอนแต่เช้ากว่าปกติ ทานอาหารตามปกติแต่ต้องระวังอาหารที่จะทำให้ท้องเสีย เตรียมอุปกรณ์การสอบให้เรียบร้อยครบถ้วนและควรมีเกินไว้บ้าง

รวมทั้งนาฬิกาและสิ่งจำเป็นส่วนตัว เช่น ยาแก้โรคประจำตัว เดินทางไปห้องสอบแต่เช้า ให้ทันเวลาสอบ ถ้ามีเวลาก่อนเข้าห้องสอบอาจทบทวนโน้ตย่อได้

10. การทำข้อสอบที่เป็นปรนัย ควรทำให้ครบทุกข้อ สำหรับตัวเลือกนั้นผู้ออกข้อสอบมักเฉลยคำตอบที่ถูกไว้ในตัวเลือกอย่างละตัวเท่าๆ กัน การเลือกตอบเพียงตัวใดตัวหนึ่งทั้งหมดก็จะได้คะแนนไม่ถึงครึ่ง ข้อสังเกตในการเลือกตัวเลือก ที่สั้นหรือยากเกินไป มักจะมีข้อน่าสนใจ คือ ผิดแน่หรือถูกแน่ ในกรณีที่มีการหักคะแนนคำตอบที่ตอบผิด ไม่ควรเสี่ยงเดา แต่ถ้าไม่มีการหักคะแนนก็ควรเดาดีกว่าไม่ตอบ แต่อย่าเดาอย่างไม่มีเหตุผล

11. การทำข้อสอบที่เป็นอัตนัย หลักใหญ่ในการตอบคำถามแบบอัตนัย คือผู้ตอบต้องดูหนังสือมากพอและจะต้องอธิบายอย่างละเอียดให้ตรงประเด็นคำถามระมัดระวังการใช้ภาษา ควรเป็นภาษาสุภาพ ไม่วกวน ไม่ใช่ภาษาแสลง หรือภาษาพูดเรียงหัวข้อตามลำดับอย่างชัดเจน ไม่ควรเขียนบรรยายติดกันยาวๆ โดยไม่แบ่งหัวข้อเขียนด้วยลายมือที่อ่านง่ายและสะอาดตา คิดให้รอบคอบก่อนลงมือเขียนคำตอบ ถ้าข้อสอบมีหลายข้อ ควรแบ่งเวลาให้แต่ละข้อเลือกทำข้อที่ทำได้ก่อน อย่าคิดนานจนเกินไปถ้าลืมหาคำตอบอาจจะละเว้นที่ว่างไว้และเมื่อนึกคำตอบได้จึงนำมาเขียนเพิ่มเติมลงไป

12. การทำข้อสอบ ควรตอบข้อสอบและดูข้อสอบให้ทั่วทุกหน้าบางคนรีบทำแล้วลืมนำข้อสอบอยู่ด้านหลังอีกก็เป็นไปได้

13. ถ้ามีเวลาเหลือในการทำข้อสอบ ควรทบทวนคำตอบโดยเฉพาะ ข้อสอบอัตนัยและถ้าเป็นข้อสอบปรนัย ควรตรวจสอบว่าทำครบทุกข้อหรือไม่

14. อย่าลืมนำรายละเอียดปลีกย่อยก่อนส่งกระดาษคำตอบ เช่น การเขียนชื่อ เลขที่นั่งสอบ ในทุกหน้าของกระดาษคำตอบ เป็นต้น

นอกจากนี้กลุ่มเพื่อนยังเป็นแหล่งสำคัญที่จะได้ข้อสอบที่ดี เพื่อนร่วมห้องสามารถแลกเปลี่ยนคำถาม คำตอบกันได้ เทคนิคการรวบรวมและเปลี่ยนคำถาม คำตอบในกลุ่มจะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนฝึกหัดทำข้อสอบโดยทำข้อสอบสั้นๆ ช่วยให้ผู้เรียนมั่นใจ กระตุ้นผู้เรียนให้หัดช่วยตนเอง การแลกเปลี่ยนคำถามกับคนอื่นๆ ทำให้ได้คำถามคำตอบ ซึ่งผู้เรียนไม่เคยคาดคิดมาก่อน นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้แก้ไขปรับปรุงคำตอบตนเอง โดยการเพิ่มพูนที่ได้จากกลุ่มเพื่อน

จากการศึกษาข้อมูล สามารถสรุปได้ว่า ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบนั้น มีความสำคัญต่อการเรียนของผู้เรียน ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนด้วย การจากศึกษาพบว่าผู้เรียนที่สามารถด้านการแบ่งเวลาในการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การตั้งใจเรียน และการวางแผนในการเรียนอย่างดีมีระบบ ทุ่มความสามารถในการศึกษาเล่าเรียน ฝึกฝนทักษะต่างๆ และพยายามปรับปรุงตนเองในทุกๆ ด้าน จะมีผลสัมฤทธิ์การเรียนเป็นบวก ต่างจากผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งมีนิสัยที่แตกต่างจากที่กล่าวมานั้นจะมีผลสัมฤทธิ์การเรียนเป็นลบ หรือ

ค่อนข้างต่ำ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบนั้นมีความสำคัญต่อการสอบในแต่ละครั้งมาก และมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนมากเพิ่มขึ้นด้วย

2.4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

2.4.1 โครงสร้างหลักสูตร

- 1) รหัสและชื่อหลักสูตร ภาษาไทย: ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ภาษาอังกฤษ: Bachelor of Arts Program in English
- 2) ชื่อปริญญาและสาขาวิชา ชื่อเต็ม (ภาษาไทย): ศิลปศาสตรบัณฑิต
ชื่อย่อ (ภาษาไทย): ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)
ชื่อเต็ม (ภาษาอังกฤษ): Bachelor of Arts (English)
ชื่อย่อ (ภาษาอังกฤษ): B.A. (English)
- 3) วิชาเอก: ภาษาอังกฤษ
- 4) จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร: 139 หน่วยกิต
- 5) รูปแบบของหลักสูตร: รูปแบบหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี
- 6) ภาษาที่ใช้: ภาษาไทย
- 7) การรับเข้าศึกษา: รับนักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างชาติที่สามารถใช้ภาษาไทย
- 8) ความร่วมมือกับสถาบันอื่น: หลักสูตรเฉพาะของสถาบันที่จัดการเรียนการสอนโดยตรง
- 9) การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา: ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว
- 10) อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

พระธรรมทูต พนักงานต้อนรับ นักวิชาการศึกษา มัคคุเทศก์ นักแปลภาษา ผู้สื่อข่าว ธุรกิจส่วนตัว (เจ้าของโรงเรียนสอนภาษา) อาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษ

11) การพัฒนาหลักสูตร

ด้วยปัจจัยสำคัญของกระแสการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาภาษาตะวันตก มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จึงได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ให้มีความทันสมัยรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกด้านการติดต่อสื่อสาร เศรษฐกิจ สังคม และตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต ที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจ ได้แก่ กลุ่มรายวิชาที่สัมพันธ์กับรายวิชาที่เน้นความรู้ทางด้านการติดต่อสื่อสาร เป็นต้น การเรียนการสอนในหลักสูตรมุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดแทรกความเป็นคนดี มีศีลธรรม คุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณ เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณภาพ มีความสามารถในการประกอบอาชีพ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของประเทศต่อไป

12) ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ดี มีความประพฤติดี มีความสามารถและประสบการณ์ในสาขาวิชา มีความพร้อมในการทำงานในสถานการณต่าง ๆ มีศีลธรรม คุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการวิจัย พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงและเรียนรู้ตลอดชีวิต

13) ปรัชญาความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

13.1) **ปรัชญา** ผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ ทางด้านภาษาอังกฤษ กล้าแสดงออกอย่างมีเหตุผล เป็นผู้ถึงพร้อมด้วย ศีลธรรม คุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณ

14) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

14.1) เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา และศิลปวัฒนธรรมของไทยทั้งในและนอกประเทศ

14.2) เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถในการนำความรู้ด้านภาษาอังกฤษไปใช้ประกอบอาชีพ อย่างมีประสิทธิภาพ

14.3) เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งในภาครัฐและเอกชน

14.4) เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีศีลธรรม คุณธรรมจริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม

2.4.2 ระบบการจัดการศึกษา

1) ระบบ

ระบบการจัดการศึกษาเป็นแบบทวิภาค โดย 1 ปีการศึกษาแบ่งเป็นออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ และ 1 ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ หากเปิดการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตโดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติหรือเป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2554 (ภาคผนวก)

2) **การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน** มีการจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน ทั้งนี้เป็นไปตามแนวปฏิบัติในการเปิดรายวิชาและการจัดการศึกษา ภาคฤดูร้อนของมหาวิทยาลัย

3) การคิดหน่วยกิต/การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

3.1 รายวิชาภาคฤดูร้อน ที่ใช้เวลาบรรยาย อภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

3.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มี ค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

3.3 การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา

ปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

3.4 การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใด ตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำโครงการหรือ กิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

2.4.3 การดำเนินการหลักสูตร

1) วัน-เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

ภาคการศึกษาที่ 1 เดือนมิถุนายน-เดือนกันยายน

ภาคการศึกษาที่ 2 เดือนตุลาคม-เดือนกุมภาพันธ์

ภาคการศึกษาฤดูร้อน เดือนมีนาคม-เดือนพฤษภาคม

2) คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

2.1 คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครเข้าเป็นนักศึกษา

2.1.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า โดยผ่านการสอบคัดเลือกหรือหลักเกณฑ์อื่นที่สภาวิชาการกำหนด

2.1.2 เป็นผู้ที่สภาวิชาการพิจารณาแล้วเห็นสมควรให้รับเข้าศึกษา

2.2 ไม่เป็นผู้ที่เป็นโรคติดต่อหรือโรคร้ายแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา

2.3 ไม่เป็นผู้ที่มีความประพฤติเสียหายอย่างร้ายแรงทางศีลธรรม

2.4 ไม่เคยถูกไล่ออกจากสถาบันการศึกษาเดิม

2.5 ไม่เป็นผู้ที่วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือติดยาเสพติดให้โทษ

3) ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

ปัญหาการปรับตัวจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษา มาเป็นการเรียนที่มีรูปแบบแตกต่างไปจาก เดิมที่คุ้นเคย มีสังคมกว้างขึ้น ต้องดูแลตนเองมากขึ้น มีกิจกรรมทั้งการเรียนในห้องและกิจกรรมเสริม หลักสูตรที่นักศึกษาต้องสามารถจัดแบ่งเวลาให้เหมาะสม

4) กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนักศึกษาในข้อ 2.3

4.1 จัดการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ แนะนำการวางแผนเป้าหมายชีวิต เทคนิคการเรียนในมหาวิทยาลัย และการแบ่งเวลา

4.2 จัดกิจกรรมนัดพบผู้ปกครองนักศึกษา เพื่อสร้างความคุ้นเคยและชี้แจงระบบการเรียนการสอน การดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย เป็นต้น และการตอบข้อซักถามต่างๆ

4.3 มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษา ทำหน้าที่สอดส่องดูแล ตักเตือน ให้คำปรึกษา แนะนำ

4.4 จัดให้มีการพบปะพูดคุยระหว่างนักศึกษากับคณาจารย์อย่างสม่ำเสมอทุกภาคการศึกษา

4.5 มีระบบการติดตามผลการเรียนโดยอาจารย์ที่ปรึกษา พร้อมการแนะนำการเรียน

4.6 มีระบบทบทวนความรู้แก่นักศึกษาในหัวข้อที่นักศึกษาไม่เข้าใจอย่างต่อเนื่อง

5) หลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 139 หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตร

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต

- (1) กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 6 หน่วยกิต
- (2) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 6 หน่วยกิต
- (3) กลุ่มวิชาภาษา 12 หน่วยกิต
- (4) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ 6 หน่วยกิต

หมวดวิชาเฉพาะ 103 หน่วยกิต

- (1) กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนา 30 หน่วยกิต
- (2) กลุ่มวิชาเอกภาษาอังกฤษ 66 หน่วยกิต
- (3) กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 7 หน่วยกิต
- (4) หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

รวม 139 หน่วยกิต

2.5 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุนีย์ ศीलพิพัฒน์และคณะ (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศโดยใช้ T5 Model ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาระบบการเรียนการสอนเริ่มจาก Task คือการกำหนด กิจกรรม การเรียน Tutorial คือ การให้คำแนะนำ และข้อมูลย้อนกลับ Topics คือการกำหนดหัวข้อจัดกิจกรรม พร้อมแหล่งการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ศึกษาบทเรียน และทำกิจกรรมได้ Teamwork คือการแบ่ง นักศึกษา เป็นกลุ่มย่อยเพื่อให้มีปฏิสัมพันธ์และทำงานร่วมกันของเพื่อนในกลุ่ม Tools คือ การใช้ระบบการจัดการเรียนการสอน ATutor เพื่อให้นักศึกษาทำกิจกรรมตามปฏิทินการเรียนการสอน 2) นักศึกษามี ความพึงพอใจในระดับมากเกือบทั้งหมดต่อการเรียนการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทั้งด้านโครงสร้าง ของบทเรียน การออกแบบบทเรียน และสื่อวีดิทัศน์ประกอบเพราะช่วยให้บรรลุเป้าหมายของการเรียน ช่วยให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองและส่งผลสัมฤทธิ์ต่อผลการศึกษาที่วัดจากคะแนนสอบปลายภาค 3) คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาอยู่ระดับมากที่สุด และ มากในด้านการตรงต่อเวลา ความครบถ้วนของการทำกิจกรรม การหาความรู้เพิ่มเติม การเสนอรายงานเป็นระบบ และการให้ความร่วมมือกับการทำงานกลุ่ม 4) คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบ หลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียน

อรพิน ศิริสัมพันธ์ (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร” การจากศึกษาพบว่า 1) การศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการเรียนมากที่สุดของนักศึกษาด้านการรวบรวมข้อมูลและกระตือรือร้นในการหาความรู้ และพฤติกรรมน้อยที่สุดด้านทัศนคติในการเรียน 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ภัสพร ขำวิชา (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการเรียนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์” ผลวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาพยาบาลโดยรวม การเรียนในชั้นเรียน และการเรียนภาคปฏิบัติ อยู่ในระดับดีพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง 2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลโดยรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความมุ่งมั่นตามความคาดหวัง ด้านความกระตือรือร้น ด้านความกล้าตัดสินใจ ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง และด้านความมีเอกลักษณ์อยู่ในระดับสูง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านการรู้จักวางแผนงานอยู่ในระดับปานกลาง และ 3) พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียน การเรียนนอกชั้นเรียน ของนักศึกษาพยาบาลแต่ละชั้นปีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการเรียนภาคปฏิบัติของนักศึกษาแต่ละชั้นปีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อนุ สงศรี (2551) ได้ทำวิจัยเรื่อง “ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับคะแนน O-NET และคะแนน A-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย ปีการศึกษา 2550” ผลวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย สะสมตลอดหลักสูตร (GPAX) มัธยมศึกษาตอนปลาย โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน O-NET โดยรวมอยู่ในระดับน่าพอใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา พบว่า คะแนน O-NET วิชาภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ คะแนน O-NET วิชาสุขศึกษา และคะแนน O-NET วิชาภาษา ต่างประเทศมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3) คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) แต่ละรายวิชา โดยรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา พบว่า คะแนน A-NET วิชาภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ คะแนน A-NET วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และคะแนน A-NET วิชาคณิตศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

(GPA) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับคะแนนการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ทุกรายวิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ($r = 0.990$) รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = 0.934$) และกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ($r = 0.275$) 5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร (GPAX) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = 0.827$) 6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยตามกลุ่มสาระการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับคะแนนการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) ทุกรายวิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ($r = 0.980$) รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = 0.979$) และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ($r = 0.909$) และ 7) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร (GPAX) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (A-NET) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = 0.961$)

วิลาวัลย์ กองสะติ (2552) ได้ทำวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารหัส 52 คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2552” ผลจากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเพศหญิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.5 เป็นนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.0 และเป็นนักศึกษาที่เรียนหลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่องกลุ่มปกติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.8 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมาก และนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกด้าน แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาและหลักสูตรต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน

วัลภา วงศ์จันทร์ (2554) ได้ทำวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา รายวิชาการเงินระหว่างประเทศ” ผลจากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีการซักถาม และตอบคำถามในชั้นเรียน และมีความพึงพอใจในการเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นอกจากนี้ นักศึกษาที่มีความเครียดในการเรียน และมีความวิตกกังวล จะมีผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผ่องใส เพ็ชรรักษ์ และคณะ (2555) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาถึงการศึกษากิจกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์” ผลจากการศึกษาพบว่า 1) พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศชาย และเพศหญิงไม่แตกต่างกันรวมถึงผลสัมฤทธิ์การเรียนไม่แตกต่างกัน และ 2) พฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในแต่ละด้าน ลำดับที่ 1 ด้านเจตคติในการเรียน ลำดับที่ 2 ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบโดยลำดับที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลำดับที่ 4 การมีสมาธิต่อการเรียน ลำดับที่ 5 กระบวนการรวบรวมข้อมูล ลำดับที่ 6 การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ลำดับที่ 7 วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน ลำดับที่ 8 การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน ลำดับที่ 9 การจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน ลำดับที่ 10 ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน

ชำนานู ต่านคำ และคณะ (2559) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม” ผลจากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทัศนคติในการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.26$, S.D.=0.79) ด้านแรงจูงใจอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{x} = 2.86$, S.D.=0.93) ด้านการจัดการเวลาเพื่อการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$, S.D.=1.03) ด้านความวิตกกังวลในการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.27$, S.D.=0.81) ด้านการมีสมาธิต่อการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$, S.D.=0.83) ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.13$, S.D.=0.81) ด้านความสามารถในการจับประเด็นในบทเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.16$, S.D.=0.87) ด้านการใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.17$, S.D.=0.83) ด้านการทบทวนและการเตรียมตัวเข้าเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36$, S.D.=0.92) และด้านการเตรียมตัวสอบอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.30$, S.D.=0.94)

ทัศนาวลัย ตันติเอกรัตน์ (2559) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการเข้าเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการคิดและการตัดสินใจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง” ผลจากการศึกษาพบว่า (1) นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยสะสม น้อยกว่า 2.50 ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร/ทำสวน และบิดามารดาอยู่ด้วยกัน (2) ในภาพรวมพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก ซึ่งพฤติกรรมภายใน มีความพึงพอใจในการเรียน เช่น อาจารย์มีเทคนิคการสอนและชี้แจงการให้คะแนนอย่างชัดเจน รองลงมา คือ มีแรงจูงใจในการเรียน เช่น อาจารย์ให้นักศึกษาจับคู่โดยเลือกเพื่อนตามความสมัครใจในการทำแบบฝึกหัดเพื่อให้คะแนน และมีทัศนคติทางการเรียน เช่น การเรียนวิชานี้มีประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตประจำวัน แต่นักศึกษาก็ยังมีความวิตกกังวลในการเรียน เช่น ทำคะแนนสอบได้น้อยหรือไม่ได้เป็นไป ตามที่ตั้งเป้าไว้ และพฤติกรรมภายนอก นักศึกษามีการเข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลา รองลงมา คือ ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน และหากได้รับมอบหมายงานในชั่วโมงเรียนจะรีบทำให้เสร็จเรียบร้อยภายในวันนั้น แต่อย่างไรก็ตาม นักศึกษาจะแสดงความเศร้าเสียใจเมื่อผลสอบไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง และ (3) พฤติกรรมการเข้าเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำมาก

สุรัชย์ วงษ์ชาติ และคณะ (2560) ได้ทำวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยปทุมธานี” ผลจากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยปทุมธานี ที่อยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบไปด้วยมีความสนใจในบทเรียน สามารถตอบคำถามในชั้นเรียนได้ สามารถทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มกับคนอื่นได้ กล้าแสดงออก ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน ตั้งเป้าหมายในการเรียนทุกรายวิชา เปรียบเทียบผลการเรียนของผู้อื่นเพื่อไว้พัฒนาตนเอง ใช้เวลาว่างค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือต่าง ๆ และศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยปทุมธานี ที่อยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบไปด้วยพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ดังต่อไปนี้ เข้าเรียนเป็นประจำ การแต่งกายถูกระเบียบเรียบร้อย ทำแบบฝึกหัดส่งตามกำหนดเวลา สามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ พยายามแก้ไขข้อบกพร่องที่ดีที่สุด เมื่อทำสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการผิดพลาด ตั้งใจพัฒนาตนเองเพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้น ตั้งใจฟังอาจารย์ผู้สอนตลอดชั่วโมง พยายามจดคำอธิบายตามความเข้าใจ ซักถามอาจารย์ผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน เข้าห้องเรียนก่อนอาจารย์เสมอและทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้วอยู่เสมอ

พระมหาวีระเดช อธิปญโญและคณะ (2562) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานอีสป ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานอีสป ของนักศึกษา คณะ มนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มีค่า แปรผลอยู่ในระดับมาก ($X = 3.83$, $S.D. = 0.216$) 2) นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ที่มีเพศ ต่างกัน มีทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานอีสป แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย ต่างกัน มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานอีสป ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 3) นักศึกษาเสนอแนะการพัฒนาเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานอีสป ไว้ดังนี้ คือ (1) ฝึกอ่านให้เยอะขึ้น (2) แบ่งแปลทีละประโยค (3) พยายามเปิดพจนานุกรมให้บ่อยเพื่อ เพิ่มคลังศัพท์ให้ตนเอง และ (4) ฝึกจับหลักไวยากรณ์และการดูรูปประโยค

Brown and Holtzman (1955, p. 75) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนิสัยในการเรียนและเจตคติในการเรียน โดยสร้างแบบสำรวจนิสัยในการเรียนและเจตคติในการเรียนขึ้น (The Survey of Study Habits and Attitudes--SSHA) นำไปสอบกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเกรด 12 จำนวน 455 คน แล้วนำคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจไปหาค่าสหสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งได้จากคะแนนสอบปลายปี ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คะแนนจาก

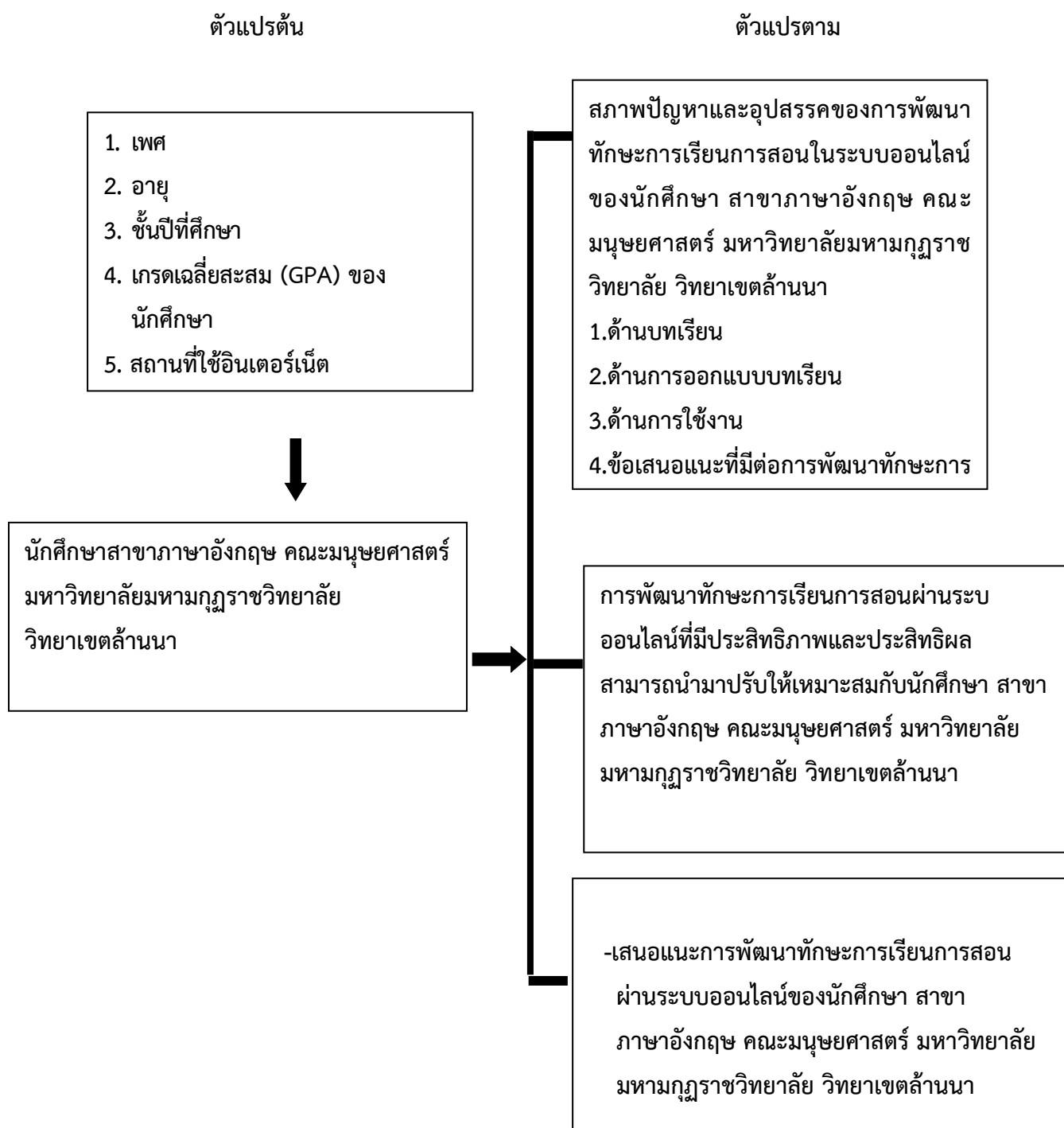
แบบสำรวจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายและหญิงเท่ากับ .48 และ .51 ตามลำดับ และทัศนคติในการเรียน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Maddox (1965, pp. 11-12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของพฤติกรรมการเรียนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลการทำงาน และขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย เพราะมักปรากฏว่านักเรียนที่มีสติปัญญาสูงหลายคนสอบตกหรือทำคะแนนสอบได้น้อยกว่าผู้ที่มีสติปัญญาและความถนัดในการเรียนปานกลางหรือต่ำ ซึ่งความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละคนนอกจากจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาและความสามารถทางสมองร้อยละ 50-60 แล้วยังขึ้นอยู่กับความพยายามและวิธีการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพร้อยละ 30-40 และได้เพิ่มเติมอีกว่า พฤติกรรมการเรียนหรือวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียน ประสบความสำเร็จในการเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนดีนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมาก แต่ต้องเป็นคนที่ต้องรู้จักใช้เวลา ต้องรู้จักวิธีเรียนวิธีทำงานให้ได้ผลดี

ดังนั้นจากที่กล่าวมานั้นจึงสรุปได้ จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พฤติกรรมการเรียน และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มาประกอบในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือการเรียนออนไลน์นั้นปรับล่อมให้ทันสมัยกับการพัฒนาซึ่งมีทั้งข้อดีและข้อจำกัดจากการใช้งาน และพฤติกรรมการเรียน โดยผู้เรียนที่มีสมรรถด้านการแบ่งเวลาในการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การตั้งใจเรียน และการวางแผนในการเรียนอย่างดีมีระบบ ทุ่มความสามารถในการศึกษาเล่าเรียน ฝึกฝนทักษะต่างๆ และพยายามปรับปรุงตนเองในทุกๆ ด้าน จะมีผลสัมฤทธิ์การเรียนเป็นบวกสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ในครั้งนี้ได้ต่อไป

2.6 สรุปกรอบแนวความคิด

จากการศึกษาเอกสาร และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้เสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยตามลักษณะตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ดังนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนรู้การสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา และเพื่อเสนอแนะการพัฒนาทักษะการเรียนรู้การสอนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ซึ่งการวิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ นอกจากการศึกษาเอกสารแล้วยังเน้นการวิจัยภาคสนาม (Field Study) และการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) ดังนั้น การกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) และผู้ร่วมปฏิบัติการ (Participants) ดังนั้นและการวิจัยในครั้งนี้นักวิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ครอบคลุมบริบทการศึกษาวิจัย โดยมีการเจาะจงจำนวนเขตการศึกษาวิจัย คือ

3.1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ในการศึกษาประกอบด้วย

นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 เพื่อตอบแบบสอบถาม จำนวน 100 รูป/คน

2) กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจาก โดยการเลือกศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 100 รูป/คน ได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ในการศึกษาประกอบด้วย

แกนนำนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 5 รูป/คน

2) กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจาก โดยการเลือกศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ระดับแกนนำ จำนวน 5 รูป /คน ได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด และแบบสอบถาม โดยมีคำถามแบบปลายปิด ที่กำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบ และคำถามปลายเปิด โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม คือ

1) แบบสัมภาษณ์ปลายเปิด

คณะวิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ข้อความทางวิชาการ ตำราวิชาการ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและแนวทางในการจัดทำแบบสัมภาษณ์ให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาและวัตถุประสงค์ โดยแบบสอบถามดังกล่าวมีส่วนประกอบสำคัญ 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ประกอบไปด้วย ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ ชั้นปีที่ และวัน/เดือน/ปีที่

สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อคำถามรูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพ และ ประสิทธิภาพ สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา คือ 1. การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต ล้านนา ที่ผ่านมาเป็นอย่างไร ?

2. ท่านมีแนวทางและรูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาได้อย่างไร?

3. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของ นักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา อย่างไร

2) แบบสอบถาม

คณะวิจัยทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ข้อความทางวิชาการ ตำราวิชาการ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและแนวทางในการจัดทำแบบสอบถามให้ สอดคล้องกับประเด็นปัญหาและวัตถุประสงค์ โดยแบบสอบถามดังกล่าวมีส่วนประกอบสำคัญ 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ชั้นปีที่ศึกษา
- 4) เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของนักศึกษา
- 5) สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามให้นักศึกษาทำการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มี ต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะ มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

จำนวน 3 ด้าน คือ

- 1) ด้านบทเรียน
- 2) ด้านการออกแบบบทเรียน
- 3) ด้านการใช้งาน

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด คือ ข้อเสนอแนะที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้การสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

โดยแบบสอบถามจะมีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Rensis Likert) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

2. สร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบขอคำแนะนำ และพิจารณาความเที่ยงตรงในเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามเพื่อปรับปรุงแก้ไขเพื่อตรวจสอบความถูกต้องโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) และสามารถนำไปทดสอบ (Try – Out) กับกลุ่มลักษณะที่คล้ายกัน จำนวน 30 คน จากนั้นนำความคิดของผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มประชาชนที่ไปทำทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีเครื่องมือวิจัยที่มีคุณภาพ โดยผลการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ในภาพรวมอยู่ที่ 1.00

3.3 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดังนี้ คือ

1) แบบสอบถาม

1.1 ผู้วิจัยได้พัฒนาและสร้างแบบสอบถาม

1.2 นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1) พระมหาวิเศษ ปญญวชิโร, รศ.ดร. 2) ผศ.ดร.ตระกูล ชำนาญ และ 3) ผศ.ดร.ไพณ นา มณี อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

1.3 ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC)

1.4 นำไปทดสอบ (Try –Out) กับกลุ่มลักษณะที่คล้ายกัน จำนวน 30 คน

1.5 นำความคิดของผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มประชาชนที่ไปทำทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีเครื่องมือวิจัยที่มีคุณภาพโดยผลการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่นในภาพรวมอยู่ที่ 1.00

(α)

2) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

2.1 ผู้วิจัยได้พัฒนาและสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

2.2 นำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกฉบับร่างเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 ท่านได้แก่ 1) พระมหาวิเศษ ปญญวชิโร, รศ.ดร. 2) ผศ.ดร.ตระกุล ชำนาญ และ 3) ผศ.ดร. โผน นามณี อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

2.3 ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC)

2.4 นำไปทดสอบ (Try –Out) กับกลุ่มลักษณะที่คล้ายกัน จำนวน 30 คน

2.5 นำความคิดของผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มประชาชนที่ไปทำทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีเครื่องมือวิจัยที่มีคุณภาพ

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการทดลองออกเป็น 2 ตอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นตอนแรก

ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจะทำการเก็บข้อมูลในเทอมการเรียนที่ 1 เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์

2. ขั้นตอนที่สอง

ผู้วิจัยนำข้อมูล ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้า รวบรวมงานวิจัย บทความ วารสาร เอกสารการสัมมนา สถิติในรายงานต่างๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นส่วนประกอบในเนื้อหาและนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้เป็นข้อมูลมีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้แก่

(1) ข้อมูลเชิงปริมาณ

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากแล้ว นำมาตรวจความครบถ้วนสมบูรณ์และนำผลมาทำการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจะถูกวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ โดยมีวิธีการดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และแปลผลโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์
2. นำข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้มาหาค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. นำข้อมูลคะแนนที่ได้มาด้วยวิธีดังกล่าว นำมาเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

การกำหนดค่าของตัวแปร

ในส่วนของแบบสอบถามส่วนที่เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ผู้วิจัยได้กำหนดค่าของตัวแปรมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยแบ่งระดับเป็น 5 ระดับ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 107-108) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.500 - 5.000	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.500 - 4.499	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มาก
คะแนนเฉลี่ย 2.500 - 3.499	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.500 - 2.499	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.000 - 1.499	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อยที่สุด

สำหรับการแปลความหมายของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจะใช้เกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541) ดังนี้

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.000 – 0.999 หมายถึง การกระจายของความพึงพอใจไม่มากนัก

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 1.000 ขึ้นไป หมายถึง การกระจายของความพึงพอใจค่อนข้างมาก

(2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานั้น ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนาในเนื้อหาสาระ (Content Analysis) จากการสัมภาษณ์ ที่มีความสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็น จัดประเภท/กลุ่มข้อมูล เพื่อให้ได้ชุดข้อมูล ที่สามารถเสนอเป็นข้อเท็จจริง และใช้ประกอบการวิเคราะห์อภิปราย ซึ่งมีการให้เหตุผลเชิงตรรกะ นำเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนา เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้เป็นข้อมูลมีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้แก่

(1) ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา สถิติที่ใช้ ได้แก่

1. สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นสถิติที่นำมาใช้บรรยายคุณลักษณะของข้อมูลที่เกิดขึ้นรวบรวมมาจากกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา ได้แก่

1) ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร P ของบุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 104)

$$\text{สูตร} \quad P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ของคะแนน โดยใช้สูตรของ บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 105)

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนนักเรียน

3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร S.D. ของ บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 106)

$$\text{สูตร} \quad S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X^2 แทน คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

\sum แทน ผลรวม

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นสถิติที่ใช้สรุปถึงความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 3 ด้านของนักศึกษา โดยใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1) การวิเคราะห์โดยวิธี One-Way ANOVA (Analysis of variance) ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องกัน (Independent Sample) คือ เกรดเฉลี่ยของนักศึกษากับตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 3 ด้าน และวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยใช้สูตร One-Way ANOVA

2) การวิเคราะห์ Least Significant Difference (LSD) ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่กรณีที ผลการวิเคราะห์ของปัจจัยจากวิธี One-way ANOVA มีนัยสำคัญ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

ข้อ 1. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ข้อ 2. เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ข้อ 3. เพื่อเสนอแนะการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

4.1 ปัญหาและอุปสรรคของทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2,3 และ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ตารางที่ 4.1 จำนวนค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2,3 และ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	71	71
หญิง	29	29
รวม	100	100.0

ตารางที่ 1 จำนวนค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาจำแนกตามเพศ

จากตาราง 4.1 พบว่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 71 และเพศหญิง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29

ตารางที่ 4.2 จำนวนค่าร้อยละ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2,3 และ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 - 20	25	25
21 - 23	44	44
24 - 26	23	23
27 ปีขึ้นไป	8	8
รวม	100	100

ตารางที่ 2 จำนวนค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาจำแนกตามอายุ

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุมากที่สุดอยู่ในช่วงอายุ 21 - 23 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาคืออายุ 18 - 20 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25 รองลงมาคืออายุ 24 - 26 ปี จำนวน 23 คนคิดเป็นร้อยละ 23 และน้อยที่สุดคือ 27 ปีขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8

ตารางที่ 4.3 จำนวนค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2,3 และ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปีที่	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 2	31	31
ชั้นปีที่ 3	33	33
ชั้นปีที่ 4	36	36
รวม	100	100.0

ตารางที่ 3 จำนวนค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามชั้นปี

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 31 รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33 และน้อยที่สุดคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 31

ตารางที่ 4.4 จำนวนร้อยละของนักศึกษาชั้นปีที่ 2,3 และ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำแนกตาม สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต

สถานที่	จำนวน	ร้อยละ
ร้านกาแฟ/คาเฟ่	0	0
หอพัก	35	35
บ้านพัก	44	44
อื่น ๆ	21	21

ตารางที่ 4 จำนวนร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามสถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต

จากตาราง 4.4 พบว่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานที่ใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดอยู่ที่บ้าน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาคือ หอพักจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35 และน้อยที่สุดคือที่อื่น ๆ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยจะทำการวิเคราะห์แยกตามด้าน ดังต่อไปนี้ ด้านบทเรียน ด้านการออกแบบบทเรียน และ ด้านการใช้งาน

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านบทเรียน

ที่	คำถาม	\bar{X}	SD	ระดับความพึงพอใจ
1	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ช่วยให้ท่านบรรลุเป้าหมายของการเรียน	3.29	0.70	พึงพอใจระดับปานกลาง
2	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ช่วยให้ท่านเข้าใจบทเรียน	3.29	0.72	พึงพอใจระดับปานกลาง
3	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ช่วยเสริมทักษะการเรียนด้วยตนเอง	3.51	0.71	พึงพอใจระดับมาก
4	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ช่วยให้ท่านเรียนรู้เนื้อหาสาระ	3.28	0.69	พึงพอใจระดับปานกลาง
5	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ให้คำแนะนำในการเรียนมีประโยชน์ต่อการเรียน	3.33	0.72	พึงพอใจระดับปานกลาง

ที่	คำถาม	\bar{X}	SD	ระดับความพึงพอใจ
6	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีการประกาศข่าวสารให้ผู้เรียนทราบมีประโยชน์ต่อการเรียน	3.42	0.66	พึงพอใจระดับมาก
7	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีการประเมินผล การเรียนมีความสำคัญต่อการเรียน	3.38	0.69	พึงพอใจระดับปานกลาง
8	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีงานที่มอบหมาย แต่ละบทเรียนมีความสำคัญต่อการเรียน	3.41	0.71	พึงพอใจระดับมาก
9	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีโอกาส ปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์	2.94	0.81	พึงพอใจระดับปานกลาง
10	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีโอกาส ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน	3.24	0.79	พึงพอใจระดับปานกลาง
11	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีการสื่อสาร ความหมายชัดเจนทั้งภาพและข้อความ	3.27	0.76	พึงพอใจระดับปานกลาง
12	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีกิจกรรม สอดคล้องกับบทเรียน	3.24	0.69	พึงพอใจระดับปานกลาง
13	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีการเชื่อมโยง เนื้อหาไปแหล่งอื่นๆ	3.32	0.72	พึงพอใจระดับปานกลาง
14	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีรูปแบบกิจกรรม กระตุ้นความสนใจ	3.14	0.77	พึงพอใจระดับปานกลาง
15	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีเนื้อหาวิชาที่ตรง ตามวัตถุประสงค์การเรียนรายวิชา	3.33	0.76	พึงพอใจระดับปานกลาง
	รวม	3.29	0.69	พึงพอใจระดับปานกลาง

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการ เรียนการสอนในระบบออนไลน์ ด้านบทเรียน

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบ ออนไลน์ ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านบทเรียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.29 และมีส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.69

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านการออกแบบบทเรียน

ที่	คำถาม	\bar{X}	SD	ระดับความพึงพอใจ
1	เมนูหลักเข้าใจง่ายและสะดวกในการเข้าถึงข้อมูล	3.34	0.76	พึงพอใจระดับปานกลาง
2	การออกแบบหน้าจามีความน่าสนใจ	3.37	0.80	พึงพอใจระดับปานกลาง
3	สัดส่วนหน้าจามีความเหมาะสม	3.38	0.80	พึงพอใจระดับปานกลาง
4	ขนาด คุณภาพและสีของตัวอักษร	3.40	0.79	พึงพอใจระดับปานกลาง
5	การปฏิสัมพันธ์สะดวกและใช้ง่าย	3.39	0.80	พึงพอใจระดับปานกลาง
6	การให้ความช่วยเหลือ(HELP)	3.26	0.76	พึงพอใจระดับปานกลาง
	รวม	3.35	0.72	พึงพอใจระดับปานกลาง

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ด้านการออกแบบบทเรียน

จากตารางที่ 4.6 พบว่าความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านการออกแบบบทเรียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.35 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.72

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านการใช้งาน

ที่	คำถาม	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ใช้งานง่าย	3.44	0.70	พึงพอใจระดับมาก
2	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์สามารถตอบสนองได้ในระยะเวลาที่เหมาะสม	3.40	0.72	พึงพอใจระดับปานกลาง
3	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์สามารถใช้งานได้ตลอดเวลาหลังการเข้าสู่ระบบ	3.45	0.70	พึงพอใจระดับมาก
4	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา	3.50	0.77	พึงพอใจระดับมาก
5	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ช่วยสร้างความเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น	3.39	0.76	พึงพอใจระดับปานกลาง
6	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์สามารถเข้าถึงการติดต่อกับผู้สอนรายวิชานี้ได้ง่ายขึ้น	3.41	0.78	พึงพอใจระดับมาก
7	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ทำท่านเกิดความเพลิดเพลินในการเรียนมากขึ้น	3.40	0.77	พึงพอใจระดับปานกลาง
8	ท่านมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์	3.44	0.78	พึงพอใจระดับมาก
9	การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ทำให้ท่านมีความมั่นใจในตนเองสำหรับการเรียนรู้มากขึ้น	3.38	0.74	พึงพอใจระดับปานกลาง
10	โดยภาพรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์	3.41	0.76	พึงพอใจระดับมาก
11	ท่านพึงพอใจต่อการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ในอนาคต	3.39	0.81	พึงพอใจระดับปานกลาง
รวม		3.41	0.67	พึงพอใจระดับมาก

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ด้านการใช้งาน

จากตารางที่ 4.7 พบว่าความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาด้านการใช้งาน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.41 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ผลรวมทั้ง 3 ด้าน

ผลรวมทั้ง 3 ด้าน	\bar{X}	SD	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านบทเรียน	3.29	0.69	พึงพอใจระดับปานกลาง
2.ด้านการออกแบบบทเรียน	3.35	0.72	พึงพอใจระดับปานกลาง
3.ด้านการใช้งาน	3.41	0.67	พึงพอใจระดับมาก
รวม	3.34	0.61	พึงพอใจระดับปานกลาง

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ผลรวมทั้ง 3 ด้าน

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ผลรวมทั้ง 3 ด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.34 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

1. ควรสรุปบทเรียนเป็นคลิปสั้นๆให้เข้าใจง่าย
2. แค่อัปโหลดแล้วฟังอาจารย์ ไม่ได้ยากเลย สะดวกด้วยซ้ำไป บดภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ปลอดภัยต่อโรคระบาด
3. ควรเน้นไปที่การพัฒนาในคาบเรียนให้มากกว่านอกคาบเรียน
4. อยากให้มีการเรียนออนไลน์จนกว่า Co-Vic 19 จะหมดหรือมีจำนวนผู้ติดเชื้อเหลือเป็น

จำนวนที่ต่ำ

5. ในความคิดเห็นส่วนตัวผมคิดว่าการเรียนออนไลน์ทำให้การปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องได้น้อยการได้เรียนแบบเจอหน้ากันจะทำให้สนิทและปรึกษาเรื่องงานหรือเรื่องต่างๆได้ดียิ่งขึ้น แต่การเรียนออนไลน์นั้นยางที่และบางคนอาจจะไม่มีความสะดวกที่จะเรียนแบบนี้เพราะอาจจะอยู่ในพื้นที่ห่างไกลและลำบากต่อการใช้อินเทอร์เน็ตจึงอาจจะไม่สามารถเรียนได้อย่างเต็มที่และเข้าถึงเนื้อหาได้ยากกว่า

6. ในรูปแบบการเรียนออนไลน์อาจารย์ควรเพิ่มเวลาและเนื้อหาให้มากขึ้นและควรบันทึกการสอนในแต่ละครั้งเป็นคลิปวิดีโอเพื่อนสามารถมาศึกษาย้อนหลังได้

7. ออนไลน์ที่ดีอีกแบบในห้องก็ควรมีการเรียนแบบผสมผสาน

8. การเรียนออนไลน์บางครั้งก็ไม่สะดวกเพราะระบบอินเทอร์เน็ตไม่ดีทำให้การเรียนติดขัด

4.2 การพัฒนาทักษะเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ผลการศึกษารูปแบบออนไลน์ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interviewing) กับนักศึกษา ชั้นปีที่ 2,3 และ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่าการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มี 3 รูปแบบดังนี้

1) รูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสม

จากการสัมภาษณ์พบว่ารูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษาการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์โดยการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมควรเพิ่มสื่อในการอธิบายเนื้อหา เช่น สื่อในรูปแบบการนำเสนอผ่านเพาเวอร์พอย และสื่อในรูปแบบของพอร์ตแคช

ซึ่งสอดคล้องกับ พระพรชัย จิตฺตสิริ ว่า “การเรียนแบบในห้องกับออนไลน์ก็มี 2 มุมนะครับ จริง ๆ เรียนในห้องก็ดีนะครับเพราะสามารถเข้าถึงอาจารย์ เข้าถึงเพื่อนได้เห็นหน้า แต่ถ้าจะให้ดีควรเพิ่มสื่อเพาเวอร์พ้อยในการนำเสนอให้ชัดเจน หรือมีรูปแบบสอนออนไลน์แบบพอร์ตแคสต์ เป็นบทแต่ละไป และสามารถเข้ามาดูย้อนหลังได้ เรียนออนไลน์บางครั้งบางคนอาจจะปิดไว้เพราะยังไม่ใช้ ส่วนของเราหรือสิ่งที่เราจะนำเสนอ ก็อาจจะปิดเสียงไว้แล้วไปทำอย่างอื่นแทนครับ ก็เลยอาจจะทำให้สมาธิเราหลุดไปดังนั้นส่วนตัวผมคิดว่าถ้าจะให้พัฒนาสื่อและรูปแบบการสอนให้การเรียนการสอนจะให้ประสบความสำเร็จในการเรียนออนไลน์ควรมีพอร์ตแคช อาจารย์อาจจะทำ คลิปเนื้อหาแต่ละบทแต่ละบทไว้เพื่อให้เราสามารถเข้าไปศึกษาหรือไปดูย้อนหลังได้ ซึ่งเวลาเราสงสัยอะไรเราก็สามารถเข้าไปดูพอร์ตแคชได้แต่ละบทๆเลย เช่น อาจจะเป็น เว็บ (Verb) แกรมม่า (Grammar) และอื่นๆครับซึ่งบางครั้งในการเรียนออนไลน์กว่าเราจะรออาจารย์สอนรอเพื่อนให้ครบเวลาอาจจะหมดก่อน ถ้าเป็นพอร์ตแคชเลยการจัดสรรเวลาการศึกษาย้อนหลังเพิ่มเติมอาจจะง่ายกว่าครับ”

2) รูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยการพัฒนากลุ่มผู้เรียนและสมาชิก

จากการสัมภาษณ์พบว่ารูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษาในการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์โดยการพัฒนากลุ่มผู้เรียนและสมาชิก โดยการปรึกษาเพื่อนร่วมชั้นเรียนผ่านทางกลุ่มเฟสบุ๊ค กลุ่มไลน์ชั้นเรียน เพื่อช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษาระหว่างเรียน

ซึ่งสอดคล้องกับ นายวิวิท ไทยใหญ่ ว่า “การเรียนที่ผ่านมาก็ถือว่าดีครับ อาจารย์ก็จะใช้ซูม (ZOOM) ใช้มิส (GOOGLE MISS) ในการเรียนการสอน แต่อาจจะมีติดขัดบางครั้งในเรื่องของระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ต และปัญหาเรื่องอุปกรณ์ ส่วนตัวผมจะมีปัญหาเรื่องเพาเวอร์แบงค์ครับ เพราะผมใช้โทรศัพท์ในการเรียน แต่ปกติส่วนใหญ่ผมจะไปเรียนและไปทำงานที่ห้องเพื่อน เพราะบางครั้งอาจจะไม่ทันเนื้อหา หรือไม่ค่อยเข้าใจในเนื้อหา ก็อาจจะถามเพื่อนบ้างและให้เพื่อนช่วยติวบ้างครับ” ทั้งนี้รูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษาโดยการพัฒนากลุ่มผู้เรียน และสมาชิกยังสอดคล้องกับ พระเกรียงไกร ว่า “ในการเรียนก็จะเรียนรวมทั้งฆราวาส พระ และบรรพชิต แล้วบางคนกลับบ้านเรียนอยู่ที่ใกล้สัญญาณ เช่นบ้านอยู่บนดอยก็จะติดปัญหาเรื่องสัญญาณ แต่เราก็มีแชทกลุ่ม เช่นกลุ่มเฟสบุ๊ค กลุ่มไลน์ ไว้ซึ่งเวลาอาจารย์ให้งานอะไรก็จะแชร์กันและช่วยกันตลอด”

3) รูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยการจัดการกระบวนการเรียนการสอนของคณาจารย์

จากการสัมภาษณ์พบว่ารูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษาโดยการจัดการกระบวนการเรียนการสอนของคณาจารย์ โดยการจัดการเวลาในการเรียนการสอน การเจาะประเด็นเพิ่มเนื้อหาเพิ่มรายละเอียดในรายวิชาเพื่อให้การเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

ซึ่งสอดคล้องกับ พระเกรียงไกร ว่า “ในการเรียนออนไลน์เวลาเรียนอาจารย์ก็จะเข้าไม่เต็มหรือเข้าไม่ถึง 3 ชั่วโมงเพราะในการเรียนออนไลน์กว่าจะรอเพื่อนให้ครบ อาจารย์จะเข้ามาอธิบายเนื้อหาและสั่งงานเสร็จแล้วให้ไปทำ ในการเรียนใช้คอมพิวเตอร์และมีถือบ้างสลับกันไป การเรียนออนไลน์ถ้าความประทับใจถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ให้ประมาณ 65 - 70% เพราะบางที่เราจะถามบางครั้งสัญญาณก็ไม่ดีซึ่งมันได้ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ในการเรียนปกติอาจารย์จะใช้ Zoom (ZOOM) ในการอธิบายเนื้อหาบางครั้งระบบก็จะตัดแล้วก็ได้เข้าใหม่เรื่อย ๆ แต่อาจารย์บางท่านอาจจะเปลี่ยนรูปแบบไปใช้ในไลน์ อาจารย์อาจจะมีการเปลี่ยนวิธีเพื่อให้การเรียนราบรื่นยิ่งขึ้น ในการเรียนออนไลน์เป็นการเรียนผ่านหน้าจอ บางทีเนื้อหาของอาจารย์บางท่านอาจจะยังไม่ชัดเจนหรือไม่ละเอียด และบางครั้งที่เราเรียนใน Zoom (ZOOM) เราก็ไม่สามารถถามอาจารย์ได้ทั้งหมด การขอเนื้อหาแบบละเอียด ๆ การขอคำอธิบายเยอะ ๆ ก็จะยากเพราะอาจจะมีความจำกัด” ทั้งนี้รูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษาอย่างสอดคล้องกับ สามเณร วุฒิชัย สรายทองว่า “อาจารย์ควรทำหน้าที่ให้ดีที่สุดและในบางครั้ง อาจารย์ควรมีเนื้อหาที่ชัดเจน มีการทำสื่อเพาเวอร์พอยต์ ทำเนื้อหาในการเรียนการสอนให้เนื้อหาละเอียดเพิ่มขึ้นเนื่องจากอาจารย์บางท่านอาจจะเข้ามาพูด แล้วไม่มีสไลด์ เพราะบางครั้งเราฟังอย่างเดียวเราอาจจะไม่เข้าใจและไม่เห็นภาพของเนื้อหานั้น และอาจารย์ควรที่จะเพิ่มในเรื่องของการเจาะประเด็นของเนื้อหาเพิ่มเติมเพราะบางครั้งนักศึกษาอาจจะคิดไม่ออก ในการเรียนก็สามารถสอบถามได้สะดวกครับ แต่บางครั้งในเรื่องของอุปกรณ์ผมว่ามีบางส่วน เช่น ในบางครั้งอาจารย์แชร์เนื้อหาแต่ไม่สามารถเปิดได้ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของระบบเทคนิคและการเชื่อมต่อค่อนข้างช้าใน Zoom (ZOOM) และถ้าจะให้ดีผมคิดว่าการเรียนในมิส (Googal Meet) น่าจะดีกว่าครับ”

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มี 3 รูปแบบ คือ 1. รูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ โดยการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสม เช่น ในการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ควรเพิ่มสื่อในการอธิบายเนื้อหา เช่น สื่อในรูปแบบเพาเวอร์พอยต์ และสื่อในรูปแบบของพอร์ตแคสต์ 2. รูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการพัฒนากลุ่มผู้เรียนและสมาชิก เช่น การปรึกษาเพื่อนร่วมชั้นเรียนผ่านทางกลุ่มเฟซบุ๊ก กลุ่มไลน์ชั้นเรียน เพื่อช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษาระหว่างเรียนเป็นต้น และ 3. รูปแบบการเรียนการสอน

ผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการจัดการกระบวนการเรียนการสอนของคณาจารย์ เช่น การจัดการเวลาในการเรียนการสอน การเจาะประเด็นเพิ่มเนื้อหาเพิ่มรายละเอียดในรายวิชาเพื่อให้การเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ศึกษารูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา และเพื่อเสนอแนะการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา พบว่าจากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย และเพศหญิง ตามลำดับ ในส่วนของช่วงอายุพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุมากที่สุดอยู่ในช่วงอายุ 21 - 23 ปี รองลงมาคือช่วงอายุ 18 - 20 ปี และช่วงอายุ 24 - 26 ปี ซึ่งเป็นจำนวนที่ไม่ต่างกันมาก ทั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามที่ 27 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด ในส่วนของชั้นปีที่ศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และน้อยที่สุดคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ในส่วนของเกรดเฉลี่ยสะสมยังพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ 3.02 และในส่วนของสถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานที่ใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดอยู่ที่บ้าน รองลงมาคือ หอพัก

ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการออกแบบบทเรียน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการใช้งาน พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ของ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา อยู่ในระดับมาก

สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะแนวทางการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ ดังต่อไปนี้

1. ทางคณาจารย์ผู้สอนควรสรุปบทเรียนเป็นคลิปสั้นๆให้เข้าใจง่าย
2. ควรเน้นไปที่การพัฒนาในคาบเรียนให้มากกว่านอกคาบเรียน
3. การเรียนออนไลน์ทำให้การปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องได้น้อยการได้เรียนแบบเจอหน้ากัน จะทำให้สนิทและปรึกษาเรื่องงานหรือเรื่องต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น แต่การเรียนออนไลน์นั้นบางคนอาจจะ ไม่มีความสะดวกที่จะเรียน เพราะอาจจะอยู่ในพื้นที่ห่างไกลและลำบากต่อการใช้อินเทอร์เน็ตจึง อาจจะไม่สามารถเรียนได้อย่างเต็มที่และเข้าถึงเนื้อหาได้ยากกว่า ดังนั้นทางคณาจารย์ผู้สอนควรมีการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายมากขึ้น
4. ในรูปแบบการเรียนออนไลน์อาจารย์ควรเพิ่มเวลาและเนื้อหาให้มากขึ้นและควรบันทึกการ สอนในแต่ละครั้งเป็นคลิปวิดีโอเพื่อสามารถมาศึกษาย้อนหลังได้
5. การเรียนในรูปแบบออนไลน์นั้นยังมีข้อดีอีกแบบ ในห้องก็ควรมีการเรียน ดังนั้นควรมีการ ผสมผสานรูปแบบของออนไลน์ร่วมกับการเรียนในห้อง

การพัฒนาทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา พบว่า มี 3 รูปแบบ คือ 1. รูปแบบการเรียนการสอนผ่าน ระบบออนไลน์ โดยการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสม เช่นในการเรียนการสอนในรูปแบบ ออนไลน์ควรเพิ่มสื่อในการอธิบายเนื้อหา เช่น สื่อในรูปแบบเพาเวอร์พอย และสื่อในรูปแบบของพอร์ต แดสค์ 2. รูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการ พัฒากลุ่มผู้เรียนและสมาชิก เช่น การปรึกษาเพื่อนร่วมชั้นเรียนผ่านทางกลุ่มเฟสบุ๊ก กลุ่มไลน์ชั้น เรียน เพื่อช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษาระหว่างเรียนเป็นต้น และ 3. รูปแบบการเรียนการสอนผ่าน ระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการจัดการกระบวนการเรียนการสอนของ คณาจารย์ เช่น การจัดการเวลาในการเรียนการสอน การเจาะประเด็นเพิ่มเนื้อหาเพิ่มรายละเอียดใน รายวิชาเพื่อให้การเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากขึ้น

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ผู้วิจัยได้รวบรวม และทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้ โดยนำมาอภิปรายให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

ปัญหาและอุปสรรคของทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา พบว่า นักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ทั้งนี้เป็นเพราะบริบทของมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์ มีทั้งฆราวาสและบรรพชิตเป็นส่วนใหญ่ จึงมีจำนวนมากกว่าเพศหญิง นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ส่วนใหญ่มีอายุมากที่สุดอยู่ในช่วง อายุ 21 - 23 ปี เนื่องจากช่วงอายุดังกล่าวมีประสบการณ์ในการเรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 3-4 จึงทำให้การปรับสำหรับการเรียนออนไลน์เป็นเรื่องง่าย นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีจำนวนมากที่สุดในสาขาภาษาอังกฤษ จึงมีการตอบคำถามมาก และเกรดเฉลี่ยสะสม อยู่ที่ 3.02 ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผ่องใส เพ็ชรรักษ์ และคณะ (2555) เรื่องการศึกษาถึงการศึกษายุติธรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และเนื่องจากเป็นนักศึกษาที่มีความประพฤติเรียบร้อยและใส่ใจในการเรียนเป็นอย่างดี จึงมีประสิทธิภาพทางการเรียนที่ดี นักศึกษา ส่วนใหญ่จะใช้อินเทอร์เน็ตจากที่บ้านมากที่สุด เนื่องจากสถานการณ์ COVID-19 ทำให้นักศึกษาต้องดำเนินวิถีชีวิตอยู่ที่บ้านและเรียนหนังสือออนไลน์เป็นส่วนใหญ่ ในส่วนของความพึงพอใจ พบว่าความพึงพอใจด้านบทเรียน พบว่า นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากการเรียนออนไลน์มีข้อจำกัดจากการเรียนบทเรียนในห้องดังนั้นจึงขาดการปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน ความพึงพอใจด้านการออกแบบบทเรียน พบว่า นักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากการเรียนออนไลน์ของนักศึกษามีช่วงเวลาจำกัด ซึ่งไม่สอดคล้องการออกแบบบทเรียนให้เท่าทันต่อการเรียนการสอนได้ความพึงพอใจด้านการใช้งาน

พบว่า นักศึกษาศาษาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต ล้านนา ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบ ออนไลน์ ของนักศึกษาศาษาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา อยู่ในระดับมาก เนื่องจากการเรียนการสอนออนไลน์สามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้ โดยง่าย ทั้งโทรศัพท์มือถือ สมาร์ทโฟน คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก หรือ แท็บเล็ต อีกทั้งไม่ต้องเดินทางไกล และยังประหยัดค่าใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนีย์ ศิลพิพัฒน์และคณะ (2550) เรื่องการ เรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศโดยใช้ T5 Model และ มีความคล้ายกับงานวิจัยของอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2550) ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษา พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร”

การพัฒนาทักษะการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา พบว่า มี 3 รูปแบบ คือ 1. รูปแบบการเรียนการสอนผ่าน ระบบออนไลน์ โดยการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสม เช่นในการเรียนการสอนในรูปแบบ ออนไลน์ควรเพิ่มสื่อในการอธิบายเนื้อหา เช่น สื่อในรูปแบบเพาเวอร์พอย และสื่อในรูปแบบของ พอร์ตแคสต์ 2. รูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดย การพัฒนากลุ่มผู้เรียนและสมาชิก เช่น การปรึกษาเพื่อนร่วมชั้นเรียนผ่านทางกลุ่มเฟซบุ๊ก กลุ่มไลน์ ชั้นเรียน เพื่อช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษาระหว่างเรียนเป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุนีย์ ศิลพิพัฒน์และ คณะ (2550) คือ การแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อยเพื่อให้มีปฏิสัมพันธ์และทำงานร่วมกันของเพื่อนใน กลุ่ม และ 3. รูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการ จัดการกระบวนการเรียนการสอนของคณาจารย์ เช่น การจัดการเวลาในการเรียนการสอน การเจาะ ประเด็นเพิ่มเนื้อหาเพิ่มรายละเอียดในรายวิชาเพื่อให้การเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพและมี ประสิทธิภาพมากขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขา ภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ในการวิจัย ครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1) จากผลการวิจัย พบว่า การศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบ ออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา อาจมีการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ในระยะยาวดังนั้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

รูปแบบการเรียนการสอนในอนาคต ทางคณาจารย์และคณะกรรมการเพิ่มเนื้อหาการเรียนการสอนในรูปแบบของคลิปวิดีโอหรือในรูปแบบของพอร์ตแคช เพื่อให้นักศึกษาสามารถศึกษาค้นคว้าบทเรียนย้อนหลังได้

2) จากผลการวิจัย พบว่า การศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา สถานที่ใช้อินเตอร์เน็ตมีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษา ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยและคณะ ควรมีรูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ให้หลายช่องทางเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน และ เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงรูปแบบการเรียนการสอนในระบบออนไลน์อย่างทั่วถึง

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1) การศึกษาครั้งต่อไปควรเพิ่มข้อคำถามให้หลากหลายมากขึ้นเนื่องจากนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มีความหลากหลาย เช่น ฆราวาส พระ และบรรพชิต

บรรณานุกรม

- กิ่งกาญจน์ ปานทอง. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำ (กศ.บป.) คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมวิชา นิเทศศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร (ปริญญาโท การศึกษา มหาบัณฑิต จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมวิชาการ. (2542). กระบวนการเรียนรู้ และยุทธศาสตร์การเรียนรู้กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์ จำกัด.
- จอห์นสัน คริสโตเฟอร์. (2551). การสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนชาวไทย. กรุงเทพฯ: ส.เจริญการพิมพ์.
- ชัยวัฒน์ แสงศรี. (2538). ทศนคติต่อการปฏิบัติงานในฐานะเลขานุการคณะทำงานสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนาชนบทระดับตำบล (คปต.) ของพัฒนาการจังหวัดเลย (วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิตพัฒนาสังคม). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชนาธิป พรกุล. (2554). การสอนกระบวนการคิดทฤษฎีและการนำไปใช้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วีพรี้นท์ จำกัด.
- ถนอมพร เลหาจรัสแสง. (2545). Designing e-Learning: หลักการออกแบบและสร้างเว็บไซต์เพื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี (ปริญญาโท การศึกษา มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิตินา เขมมณี. (2552). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทอด แก้วศิริ. (2529). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของนิสัยทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การศึกษา 2526 จำนวน 606 คน (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- นราธร ตรีประสิทธิ์. (2529). ปัจจัยทางสังคม และจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับความ เครียดของเด็กรุ่น (วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นภาพร เมฆรักขานิช. (2515). ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียนเจตคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์การเรียน (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- นลินี นินทบดี. (2532). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เจตคติต่อวิชาสังคมศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสังเวช กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 495 คน (วิทยานิพนธ์). กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุปผชาติ ทัพทิกรณ์ และคณะ. (2544). ความรู้เกี่ยวกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- ประธาน วัฒนวาณิชย์. (2537). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นการทำให้มีความศรัทธาอยากเรียน นับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอันดับแรกของการเรียน และเป็นความสำเร็จไปแล้วเกินครึ่ง วิธีการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความอยากเรียน (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ประสิทธิ์ ชาญศิริ. (2533). การศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดมหาสารคาม (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปัญญา เปรมปรีดี. (2544). “เทคโนโลยีคืออะไร”, คอมพิวเตอร์รีวิว. 11(209): 45-53.
- ไพบุลย์ มูลดี. (2546). การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย) มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไพโรจน์ ธีรธนากุลและคณะ. (2546). การออกแบบและการผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์การสอน. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมคุณภาพ.
- พรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช. (2547). ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรเรียนที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ปริญญาานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภิญโญ สาธร. (2531). หลักการบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- มิเชล บราวน์. (ม.ป.ป.). เทคนิคการเรียนรู้ได้เก่ง สอบได้ดี. ไชยทิพย์ ไชยสมหมาย (ผู้แปล). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ยูโรปาเพรส.
- เมธี โปธิพัฒน์. (2523). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจสัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์และความซื่อสัตย์ของเด็กไทย (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ยรรยง ผิวอ่อน. (2535). ผลของการให้คาบปรึกษาแบบไม่นาทางที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยุดา รักไทย และณัฐพงศ์ นาสมาริช. (2543). คู่มือคนเก่งเรียน. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ต.
- ยงยุทธ อินทจักร์. (2528). ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรดิติต์ (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์. (2536). ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิสิทธิ์ ไรจน์พจนรัตน์. (2539). แนววิธีเรียนเก่ง และปัญหาเพิ่มเซาร์. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- วิทยา ศรีพิมพ์มาตย์. (2532). ทศนะของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่สอบได้และสอบตกซ้ำชั้นต่อองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนการสอน (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิทยากร เชียงกุล. (2542). รายงานสภาวะการศึกษาไทย ปี 2541 : วิฤติและโอกาสในการปฏิรูปการศึกษาและสังคมไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- วลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์. (2536). ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชรื บูรณสิงห์. (2526). การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุนีย์ ศิลพิพัฒน์ และคณะ (2550). การเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ชุดวิชา เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศโดยใช้ T5 Model. สถาบันวิจัยและพัฒนา. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุทัศน์ สีแก้วเขียว. (2548). พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงวิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาในเขตภาคใต้ปี การศึกษา 2547. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพจน์ ทรายแก้ว. (2549). การบริหารผลการปฏิบัติงานในองค์การภาครัฐ.วารสารวิชาการ วไลยอลงกรณ์, 1(1), 18-32.
- สุรีย์ ประกายจันทร์. (2532). ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียนเจตคติทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ (วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2522). สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างองค์ประกอบด้านเขาวนปัญญา ปัญหาส่วนตัว นิสัย และเจตคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1,175 คน (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุดฤทัย มุขยวงศา. (2533). ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงที่มีต่อนิสัยและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุขใจ น้ำมุด. (2536). ค่าแห่งเวลา. วารสารข้าราชการ, 38 (7), 44-45.
- สมพล บุตุหน. (2539). การใช้วิธีลดความวิตกกังวลของนักเรียนในการสอนคณิตศาสตร์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมหวัง พิริยานุวัฒน์. (2549). รวมบทความทางการประเมินโครงการ ชุดรวมบทความ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดิพร นฤนาทชีวิน. (2547). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนดนตรีของวัยรุ่นที่เรียนดนตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อาณัติ รัตนธิกุล. (2553). สร้างระบบ e-learning moodle ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- อมรเทพ เทพวิจิต.(2552). คู่มือการใช้ Moodle. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- อุดม ทิพย์พงศ์ธร. (2539). ผลของการฝึกอานาปานสติสมาธิที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านดอนเขว้า (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัจฉรา ชีวาพัฒนานวงศ์. (2537). ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการใช้เวลาในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดแจรงร้อน กรุงเทพมหานคร (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Frymier, J.R. and Wells, R.J. (1966). "Junior Higher School Student Motivation" *Gudnce Journal*. 4(1), 90-95.
- Humphreys, W. R. (1960). Effects of cooperative: Competitive and individualistic learning on students' achievement in science class. *Journal of Research in Science Teaching*, 35(31), 125-131.
- Jhon Dewey. (1969). *Philosophy, Educatino, and Reflective Thinking*. Intomas O. Buford *Toward a Philosophy of Education*. 1(1). 180-183.
- Kochgaway, A. J., & Vinitha, R. A. (1993). Junior high school student anxiety. *Indian Journal of Behavior*, 17(1), 16-21.
- Myers, Albert E. (1965). Risk Taking and Academic Success and Their Relation to an Objective Measure of Achievement Motivation, *Educational and Psychological Measurement*. 25 (2), 355 –363.
- Rycroft, C. (1978). *Anxiety and neurosis*. Harmondsworth, England: Penguin.
- Spielberger, C. D., Gonzalez, H. P., & Fletcher, T. (1979). Test anxiety reduction, learning strategies, and academic performance, In C. D. Spielberger & A. R. O'Neil (Eds.), *Cognitve and affective learning strategies*. New York: Academic Press.
- Saylor, J.G., W. Alexander and A. J. Lewis. (1981). *Curriculum Planning for Better Teaching and Learning*. New York: Holt, Rinehart and Winston.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Uris, A. (1970). *The executive desk books*. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Prescott, D.A. (1961). *A Report of the Conference on Child Study*. Educational Bulletin. Bangkok: Faculty of Education.
- Wang, S. (1997). *A study of Chinese college English majors' beliefs about language learning and their learning strategies*. *Dissertation Abstracts International*, 57(12), 5021.
- Weinstein, C. E., & Palmer, D. R. (2002). *Learning and Study Strategies Inventory (LASSI)*. 2nd ed.. Amarillo, TX: H&H Publishing. No. 1244568)
- Weiner, B. (1972). *Theories of Motivation: From Mechanism to Cognition*. Chicago: Markham Publishing Company.

ภาคผนวก

4.1 ตารางจำนวนค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2,3 และ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำแนกตามเพศ

1. เพศ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ชาย	71	71.0	71.0	71.0
หญิง	29	29.0	29.0	100.0
Total	100	100.0	100.0	

4.2 ตารางจำนวนค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2,3 และ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำแนกตามอายุ

2. อายุ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 18-20 ปี	25	25.0	25.0	25.0
21-23 ปี	44	44.0	44.0	69.0
24-26 ปี	23	23.0	23.0	92.0
27 ปีขึ้นไป	8	8.0	8.0	100.0
Total	100	100.0	100.0	

4.3 ตารางจำนวนค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2,3 และ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำแนกชั้นปีที่ศึกษา

3. ชั้นปีที่ศึกษา

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ปี2	31	31.0	31.0	31.0
ปี3	33	33.0	33.0	64.0
ปี4	36	36.0	36.0	100.0
Total	100	100.0	100.0	

4.4 ตารางและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 2,3 และ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
4. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของนักศึกษา (รวมทุกเทอม)	100	2	4	3.02	.353
Valid N (listwise)	100				

4.5 ตารางค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 2,3 และ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำแนกตามสถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต

5. สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid หอพัก	35	35.0	35.0	35.0
บ้านพัก	44	44.0	44.0	79.0
อื่นๆ	21	21.0	21.0	100.0
Total	100	100.0	100.0	

4.6 ตารางผลความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ด้านบทเรียน

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
ผลรวมด้านบทเรียน	100	1.00	5.00	3.2900	.69333
Valid N (listwise)	100				

4.7 ตารางผลความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ด้านการออกแบบบทเรียน

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
ผลรวมด้านการออกแบบบทเรียน	100	1.00	5.00	3.3567	.72630
Valid N (listwise)	100				

4.8 ตารางผลความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ด้านการใช้งาน

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
ผลรวมด้านการใช้งาน	100	1.91	5.00	3.4191	.67363
Valid N (listwise)	100				

4.9 ตารางผลรวมความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
ผลรวมสามด้าน	100	1.81	4.88	3.3481	.61429
Valid N (listwise)	100				

แบบสอบถามเรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนรู้การสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา
สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตลำนานา

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้การสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตลำนานา ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตลำนานา
- ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้การสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตลำนานา
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้การสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตลำนานา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตลำนานา

คำชี้แจง โปรดกรอกรายละเอียดและทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด

1. เพศ หญิง ชาย
2. อายุ 1) 18-20 ปี 2) 21-23 ปี 3) 24-26 ปี 4) 27 ปีขึ้นไป
3. ชั้นปีที่ศึกษา ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4
4. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของนักศึกษา (รวมทุกเทอม)
5. สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต
- 1) ร้านกาแฟ/คาเฟ่ 2) หอพัก 3) บ้านพักอาศัย 4) อื่นๆ.....

ตอนที่ 2 ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของ
 นักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตล้านนา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยแบ่งระดับ
 ความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4 หมายถึง	พึงพอใจมาก
3 หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2 หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1 หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อที่ / คำถาม ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา	5	4	3	2	1
ด้านบทเรียน					
6.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ช่วยให้คุณบรรลุเป้าหมายของการเรียน					
7.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ช่วยให้คุณเข้าใจบทเรียน					
8.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ช่วยเสริมทักษะการเรียนด้วยตนเอง					
9.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ช่วยให้คุณเรียนรู้เนื้อหาสาระ					
10.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ให้คำแนะนำ ในการเรียนมีประโยชน์ต่อการเรียน					
11.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีการประกาศข่าวสารให้ผู้เรียนทราบมีประโยชน์ต่อการเรียน					
12.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีการประเมินผลการเรียนมีความสำคัญต่อการเรียน					
13.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีงานที่มอบหมายแต่ละบทเรียนมีความสำคัญต่อการเรียน					
14.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์					

ข้อที่ / คำถาม ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา	5	4	3	2	1
15.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีโอกาสปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน					
16.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีการสื่อสารความหมายชัดเจนทั้งภาพและข้อความ					
17.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีกิจกรรมสอดคล้องกับบทเรียน					
18.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีการเชื่อมโยงเนื้อหาไปแหล่งอื่นๆ					
19.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีรูปแบบกิจกรรมกระตุ้นความสนใจ					
20.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีเนื้อหาวิชาที่ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรายวิชา					
ด้านการออกแบบบทเรียน					
21.เมนูหลักเข้าใจง่ายและสะดวกในการเข้าถึงข้อมูล					
22.การออกแบบหน้าจომีความน่าสนใจ					
23.สัดส่วนหน้าจომีความเหมาะสม					
24.ขนาด คุณภาพและสีของตัวอักษร					
25.การปฏิสัมพันธ์สะดวกและใช้ง่าย					
26.การให้ความช่วยเหลือ(HELP)					
ด้านการใช้งาน					
27.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ใช้งานง่าย					
28.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์สามารถตอบสนองได้ในระยะเวลาที่เหมาะสม					
29.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์สามารถใช้งานได้ตลอดเวลาหลังการเข้าสู่ระบบ					
30.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา					
31.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ช่วยสร้างความเข้าใจ					

ข้อที่ / คำถาม ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา	5	4	3	2	1
บทเรียนได้มากขึ้น					
32.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์สามารถเข้าถึงการติดต่อกับผู้สอนรายวิชานี้ได้ง่ายขึ้น					
33.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ท่านเกิดความเพลิดเพลินในการเรียนมากขึ้น					
34.ท่านมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์					
35.การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ทำให้ท่านมีความมั่นใจในตนเองสำหรับการเรียนรู้มากขึ้น					
36.โดยภาพรวมท่านมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์					
37.ท่านพึงพอใจต่อการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ในอนาคต					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความกรุณาตอบแบบสอบถาม
อาจารย์ประจำ/หัวหน้าโครงการวิจัยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

2) ท่านมีรูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล สามารถนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาได้อย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3) ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความกรุณาตอบแบบสอบถามสัมภาษณ์
อาจารย์ประจำ/หัวหน้าโครงการวิจัยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ	พระมหาวรสาละเยะ วรสายานนท์ ฉายา วรสาโย
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2562 Ph.D. (Linguistics) University of Mysore, India พ.ศ. 2556 : M.A. (Linguistics) ม.มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. 2554 : พธ.บ. (บริหารการศึกษา) ม.มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. 2551 : ป.ธ. (คณะสงฆ์ไทย, สำนักเรียนวัดโมลีโลกยาราม)
ประวัติการทำงาน	อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
ผลงานทางวิชาการ	
ผลงานการวิจัย	
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 103 วัด เจดีย์หลวง ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร 0-5327-0975-6